

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 124

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 1 de febrer del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Minut de silenci en memòria de les dones víctimes de la violència de gènere que hi ha hagut recentment al nostre país, i molt especialment de la darrera dona morta en aquesta comunitat, concretament a Calvià. 5386

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 6091/10, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Pla d'indústria. 5386

2) RGE núm. 287/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a emissió de deute "patriòtica" per part del Govern. 5388

3) RGE núm. 288/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del pacte en relació amb el Palau de Congressos. 5389

4) RGE núm. 289/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallada del pressupost de l'Agència Balear de Turisme. 5390

5) RGE núm. 290/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissió de la directora de l'Agència Balear de Turisme. 5391

6) RGE núm. 291/11, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferències de promoció turística al Consell de Menorca. 5393

7) RGE núm. 293/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoles noves. 5394

8) RGE núm. 295/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gasoducte a l'illa de Menorca. 5394

9) RGE núm. 296/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a unitat de teràpia cel·lular o sala blanca. 5395

10) RGE núm. 294/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciatives per combatre el fracàs escolar. 5396

11) RGE núm. 292/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del president amb entitats bancàries per al finançament de protecció oficial. 5396

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6502/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases. 5398

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 6121/10, presentada del Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspass de competències de l'Estat a la comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5599/10. 5406

2) RGE núm. 6494/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de salut, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5545/10. 5412

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 52/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compensació als establiments que varen adequar les seves instal·lacions a l'anterior llei reguladora del consum de tabac. 5417

Minut de silenci en record del Sr. Andreu Mesquida i Galmés, diputat d'aquesta cambra a la primera, segona i tercera legislatura. 5421

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, benvinguts a aquest nou període de sessions, que serà el darrer d'aquesta setena legislatura.

Minut de silenci en memòria de les dones víctimes de la violència de gènere que hi ha hagut recentment al nostre país, i molt especialment de la darrera dona morta en aquesta comunitat, concretament a Calvià.

Abans de començar els voldria proposar que féssim un minut de silenci en memòria de les dones víctimes de la violència de gènere que hi ha hagut recentment al nostre país, i molt especialment de la darrera dona morta en aquesta comunitat, concretament a Calvià.

Per tant els agrairia que féssim aquest minut de silenci.

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. També els voldria comunicar que abans d'acabar el Ple farem també un minut de silenci pel diputat Andreu Mesquida, que va ser diputat d'aquest parlament de la primera, la segona i la tercera legislatures, i que ha mort recentment. El farem al final del Ple.

Ara sí, començarem, i el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6091/10, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Pla d'indústria.

La primera pregunta, RGE núm. 6091/10, és ajornada de la sessió de dia 21 del 12 del 2010, és relativa a aprovació del Pla d'indústria, i la formula el diputat Sr. Gaspar Oliver, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Gaspar Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dia 4 d'octubre de 2010, en el debat de l'estat de la comunitat, el president Antich en el seu discurs deia: "En un mes aprovarem el Pla d'indústria i estarà dotat amb 34 milions d'euros". L'any anterior, el 2009, va dir que l'aprovaria en dos mesos, i a la Comissió d'Economia de dia 28 d'octubre, la Sra. Consellera d'Indústria ens deia que "el pla no sortirà dins el mes de novembre -el Pla d'indústria- però abans de final d'any vostè el veurà el primer".

Idò no, Sra. Consellera, no l'he vist, el pla. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bon dia a tots els presents a la sala. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta, no sé quina és la pregunta, però em remet a contestar quan es presentarà o quan es tancarà aquest pla d'indústria, i li he de dir que aquest govern, mitjançant la coordinació entre diverses conselleries i conjuntament amb els agents econòmics i socials de la Mesa d'economia, ha elaborat al llarg d'un parell de mesos un pla estratègic d'indústria que es va donar per finalitzat precisament el passat mes de novembre, i el desembre es va fer -a mitjan desembre- ja la presentació definitiva als agents econòmics i socials amb el vistiplau de la patronal, i certament algunes reticències per part dels sindicats, però he de dir que el Pla d'indústria està fet, està acabat, i si vol en acabar aquesta sessió, Sr. Oliver, li don el text.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Oliver, vol fer ús de la paraula?

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, crec que la pregunta està clara, està escrita, diu quan aprovaran el Pla d'indústria. Miri, el Pla d'indústria, no l'aprovaran vostès, no ens engani més. Una cosa és que estigui fet i una cosa és que l'aprovin, i vostès no el poden aprovar perquè tenen el pressupost prorrogat i amb el pressupost prorrogat no el poden dotar, aquest pla, Sra. Consellera. Vostès no varen acceptar l'esmena que va fer el Partit Popular de 4 milions d'euros al pressupost del 2010, i vostès tampoc no han volgut aprovar el pressupost del 2011 amb l'abstenció del Partit Popular.

I no em digui ara, Sra. Consellera, com fa sempre, que vostès han fet més i millor per la indústria que nosaltres. Jo no li deman això, que a més és opinable. Jo li deman concretament quan aprovaran el Pla d'indústria, aquest instrument que vostès han anunciat tantes vegades i que és tan necessari i tan urgent per ajudar la indústria a sortir de la crisi.

Vostès, senyors del Govern, Sra. Consellera, s'han passat la legislatura prometen un pla per a la indústria; el prometeren el novembre del 2007, el 2008, el 2009, cada any l'han promès. No enganin més la gent. Jo li deman concretament, Sra. Consellera, quan el Govern aprovarà aquest pla d'indústria i, si ja està fet, més raó em dona vostè a mi. Per què no l'aproven?, per què no aproven el Pla d'indústria? Vostès són els responsables que no hi hagi pla d'indústria, no és el Partit Popular, com sempre. Si vostès no aproven aquest pla d'indústria és per una senzillíssima raó, i és que vostès no el poden aprovar, no el poden aprovar perquè tenen un pressupost prorrogat, aquesta és la qüestió. I per què tenen un pressupost prorrogat? Perquè vostès no han volgut acceptar l'ofertament que va fer el Partit Popular que ens absteníem a l'aprovació dels pressuposts del 2011, i aquesta és la qüestió!

Vostès han estat incapaços perquè vostès han volgut, perquè vostès se n'han d'adonar, l'opinió pública, que estan en minoria, i com que estan en minoria no han pogut aprovar els pressuposts del 2011 i vostès no poden aprovar el Pla per a la indústria. I ho diguin clarament: "no el podem aprovar". Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(Aplaudiments)

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies, Sr. Oliver. Miri, jo no venc a aquest parlament ni a fer demagògia ni a dir mentides. Per tant efectivament li varem dir a la Comissió d'Economia el passat mes d'octubre que aprovaríem el pla de manera immediata. És ver, perquè havíem d'elaborar uns pressuposts on es contemplava la dotació econòmica suficient per tirar endavant. Efectivament, el fet que els pressuposts s'hagin prorrogat ha dificultat l'aprovació definitiva.

Però li vull dir dues coses: primera, és un pla d'indústria obert, que es poden introduir modificacions en qualsevol moment; és un pla d'indústria que està fet, que està acabat i que agrada als agents econòmics i socials perquè han dat el vistiplau sobretot al pla de ruta, i li vull dir que, tot i així, estam ben satisfets i ben tranquils d'haver fet la feina i d'haver redactat un full de ruta per a la indústria i haver deixat la feina llesta, li agradi o no.

I no em cansaré de dir-li que hi ha moltes accions, moltíssimes accions, que es recullen en el pla i que ja s'estan realitzant, no d'ara, des de fa més d'un any o fa més d'un any i mig, com per exemple la potenciació dels clústers, foment de la internacionalització, suport a les empreses, etc., etc., i sobretot hem convertit l'IDI en una vertadera eina per ajudar les empreses, una eina en què hi ha assessorament gratuït, en què hi ha prestació de serveis molt útils per a les empreses.

I en tot cas, Sr. Gaspar Oliver, no em digui que no hem fet res. És ver, hem fet les coses de manera diferent de com les feien vostès, però hem fet la feina ben feta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

...Sra. Consellera.

II.2) Pregunta RGE núm. 287/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a emissió de deute "patriòtica" per part del Govern.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 287/11, és relativa a emissió de deute patriòtic per part del Govern. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol, del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Diputat té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Economia, s'està col·locant aquests dies la subscripció minoritària de 200 milions d'euros de deute públic. L'operació ha estat qualificada d'èxit per diversos membres del Govern. No és estrany que ho sigui, col·locant a un 4,75% de beneficis. Naturalment (...) deute patriòtic ens explica que la cotització del patriotisme econòmic se situa com a mínim al 4,75.

El problema és que tot això s'ha de tornar i a més hi hem d'afegir un percentatge per als col·locadors, per als bancaris que es dediquen a col·locar aquest deute, que per cert alguns s'han queixat manifestament perquè vostès amb certa freqüència els demanen ajuda per a altres productes però per a aquest, que és molt avantatjós per a les caixes i per als bancs, no han comptat amb ells; em referesc concretament a la Caixa de Colònia.

Però la cosa ja adquireix caràcters un poquet absurds en la qüestió de la publicitat que vostès han realitzat. Hem pogut llegir a tots els mitjans de comunicació una publicitat, emissió i garantia de deute públic, amb una gràfica per amunt, una gràfica que va per amunt; no sabem si aquesta gràfica es refereix al nombre d'aturats o a com van de malament les coses en aquesta comunitat, perquè no se m'ocorre altra gràfica que pugui anar per amunt en aquesta comunitat...

(Alguns aplaudiments)

...sincerament. Però això no és el més greu. El més greu, com sap vostè i ha denunciat l'associació de consumidors ACUIB, és que a més es qualifica aquesta emissió garantida de deute públic, garantida de deute públic, però el primer que diu el decret que regula aquesta qüestió és: "Les obligacions no estan subordinades i constitueixen obligacions no garantides per l'emissor". És a dir que vostès a la publicitat diuen que és una emissió garantida i en el decret diuen que no és garantida aquesta emissió. Per tant s'està enganant l'opinió pública i això és un cas, Sr. Conseller, de publicitat enganyosa que mereix una rectificació, una disculpa o de qualque manera un decret que garanteixi efectivament en tot cas la devolució, perquè si no estam davant un cas, sincerament, de publicitat enganyosa, no dic que deliberadament i interessadament però de publicitat enganyosa perquè no es conta la veritat.

En definitiva, Sr. Conseller, creu que aquesta és una bona operació per a la comunitat i està disposat a demanar disculpes a l'opinió pública?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, en relació amb la pregunta concreta que em fa, emetre deute públic mai no és un bon negoci per al que l'emet, mai no és un bon negoci, ni per a un privat ni per a un públic. Emetre deute públic es fa en circumstàncies especials per diferents problemes, per dificultats en els ingressos..., qüestions que s'han explicat en distintes ocasions aquí.

L'errada que vostè comenta s'ha corregida, s'ha corregida públicament, s'ha canviat aquest tipus de..., aquesta paraula que vostè diu que efectivament era un error, s'ha canviat i les coses han tornat al punt que tocava. En qualsevol cas l'emissió que es fa és una emissió d'acord amb el mercat, s'ha fet exactament igual que ho han fet altres governs autonòmics, entre ells el del País Valencià i la Generalitat i el País Basc, i en aquest aspecte estam tranquils i satisfets del funcionament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Fiol...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no sé si s'ha corregit perquè crec que no hi ha hagut publicitat posterior a aquesta que jo he mostrat. Per tant vostè ha escrit una carta en què diu que si es fa més publicitat es rectificarà, però jo crec que no s'ha rectificat, i a més crec que una vegada col·locat aquest deute no hi ha més rectificació que convertir en garantit aquest deute, assegurant-la o cercant qualque altra solució, perquè vostè ha venut aquest producte a l'opinió pública amb unes condicions publicitàries que no es corresponen amb la realitat. Jo no crec...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

...que ho hagi vostè fet deliberadament, però aquesta és la realitat i vostè ha de rectificar.

LA SRA. PRESIDENTA:

...Sr. Fiol.

(Aplaudiments)

Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

A mi, Sr. Fiol, em pareix mentida que en els moments de complicacions financeres que vivim ara, que vostè les coneix, perquè les sap, perquè té informació al respecte, moments en els quals el crèdit està eixut, es necessiten missatges d'una certa confiança a la ciutadania. Em sembla mentida que vostè es fixi en el cas d'una propaganda que el Govern ja ha corregit, em sembla mentida perquè vostè el bessó del tema, que és si l'emissió és correcta i és positiva, ni tan sols no l'esmenta a la seva intervenció, cosa que jo pensava que faria.

Vostè ni tan sols no ho esmenta, i aquí estam fent una emissió que està al 4,75 i que a més per l'evolució de l'Euribor, quan la Generalitat de Catalunya o del País Valencià va llençar... -escolti, no faci així-, quan va emetre deute públic ho va fer amb un Euribor a l'1,30, i nosaltres emetem deute amb un Euribor a l'1,55. Per tant les condicions nostres són millors que les que va fer la Generalitat del País Valencià o la Generalitat de Catalunya. És aquest, el tema, Sr. Fiol, és veure això.

I després la capacitat de retorn. Evidentment que hi ha capacitat de retorn: refinançament del deute, com es fa amb totes les operacions de crèdit. O vostès no ho feien?, no refinançaven el deute?, el deixaven a lloure? Això és així, Sr. Fiol, i aquesta és l'evolució i aquí no hi ha cap engany ni un. És vostè que vol dur les coses a un terreny que no pertoca. Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 288/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del pacte en relació amb el Palau de Congressos.

La següent pregunta, 288/11, és relativa a compliment del pacte en relació amb el Palau de Congressos. És presentada pel diputat Sr. José María Rodríguez, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Señoras y señores diputados, el pasado 30 de diciembre el pleno del Ayuntamiento de Palma adoptó un acuerdo consensuado fruto de un pacto entre el Partido Socialista y el Partido Popular, por el cual se autorizaba a la empresa Palau de Congressos de Palma SA para subscribir una operación de endeudamiento a largo plazo con un máximo de 30 millones de euros, y el Ayuntamiento de Palma avalaba esta operación de endeudamiento.

Este acuerdo estaba condicionado por tres cuestiones principales. La primera era que hubiese un acuerdo entre la sociedad Palacio de Congresos de Palma y la sociedad Centro de Congresos Internacionales de Palma Sociedad Anónima para rescindir el contrato que se mantenía entre ambas partes. El segundo acuerdo era que *el Govern de l'Estat i el Govern* de la comunidad autónoma de las Islas Baleares tendrían que destinar, en los fondos estatutarios de este año, del año 2011, 30 millones a este objetivo de terminar el palacio de congresos. Y el último acuerdo era que había que garantizar la presencia, cuando ya estuviera rescatada esta concesión, la presencia de los grupos municipales que hay en la ciudad de Palma en el consejo de administración para poder intervenir en la futura concesión de este establecimiento.

Yo le pregunta a la consellera de Transporte, perdón, a la consellera de Turismo, de Turismo y Trabajo, cuándo tiene previsto el Govern cumplimentar la parte que le corresponde de estos acuerdos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Sr. Diputat, evidentment ens correspon, tant a l'ajuntament com al Govern, anar complint aquests acords.

La primera qüestió que sí ja li volíem assenyalar és que la resolució del mutu acord del contracte de concessió d'obra pública per a la construcció, la gestió i l'explotació del conjunt d'instal·lacions lligades al palau de congressos, aquest mutu acord està ja de manera molt immediata -esperem que dins aquesta setmana- per acordar-se. Per tant en aquest sentit s'ha anat treballant com a primer punt clau i a partir d'aquí evidentment la constitució per treballar el nou concurs, que evidentment ha de comptar amb la participació i amb l'acord del Partit Popular, dels grups polítics de Palma, i evidentment que el nou concurs per l'equipament, l'explotació i la gestió compti amb l'acord i el suport de tots els grups polítics, i sigui un acord

institucional i polític. Per tant de manera immediata avançarem en aquest segon nivell.

I evident també és que les inversions estatutàries arribin a poder suplantar aquest aval que ha fet l'Ajuntament de Palma i que vertaderament hem d'assenyalar que ha estat molt important per a la resolució d'aquest procés, i a partir d'aquí també la petició ja formalitzada que hi hagi més recursos de les inversions estatutàries en aquesta inversió a fi que l'Ajuntament de Palma recuperi de manera el més immediata possible aquest aval. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Rodríguez, vol fer ús de la paraula?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, me ha contestado usted a cómo está la situación de cada cosa, pero ha habido una que no me ha concretado, que es cuándo se va a acordar entre Govern balear i el de Palma este acuerdo de priorizar la inversión de 30 millones estatutarios del año 2011 para este concepto. Esto no me lo ha contestado y quiero que me lo matece.

Yo creo que es muy importante y es importante decir aquí ahora que fue un gran acuerdo. Yo creo que hay que mandar mensajes positivos a la sociedad y uno de ellos ha sido que este gran esfuerzo que han hecho las instituciones de Baleares y las empresas públicas y las empresas privadas de Baleares para iniciar un proyecto de palacio de congresos que inexplicablemente todavía no tenemos en la ciudad de Palma, se va a concluir y se va a acabar bien. Yo creo que este acuerdo político es decisivo y para el futuro turístico de la ciudad de Palma. Ahora sólo basta poner en marcha todos los mecanismos que ya hemos hablado usted y yo alguna vez...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Barceló, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

La petició està formulada. La data de concreció jo encara no la hi puc assenyalar, però esperem evidentment que sigui el més prest possible que es pugui signar aquest acord. Per tant des del moment que és des de la voluntat de les Illes Balears que es plantegen les inversions, evidentment no hem de tenir cap problema. I jo a més li voldria assenyalar la importància, la importància no només de l'obra en si i de l'equipament, que és clau per a Palma i per a Mallorca, també de com aconseguir que aquest gran projecte sigui una realitat sense haver estat returat en el temps.

Per açò és important aquest acord polític institucional, i per tant que les coses no només, i són importants en els objectius, però evidentment també en les formes, i els acords estic convençuda que tots hi guanyarem i que per tant aquest nou concurs serà una encara millor realitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

I.4) Pregunta RGE núm. 289/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallada del pressupost de l'Agència Balear de Turisme.

La següent pregunta, RGE núm. 289/11, és relativa a retallada de pressupost de l'Agència Balear de Turisme i la formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, atesa la dimissió de dos alts càrrecs de l'Agència Balear de Turisme a causa de la retallada de pressupost, ens podria indicar com afecta aquesta retallada a l'illa d'Eivissa?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. No hi ha cap retall a l'illa d'Eivissa en relació amb els pressuposts que li pertocuen i per tant tenen tota i plena continuïtat, i que de manera molt ràpida firmarem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri. Sra. Consellera, des de l'illa d'Eivissa es viuen amb extrema preocupació els darrers esdeveniments que succeeixen a la seva conselleria en relació amb la dimissió de dos alts càrrecs. I no només això, sinó que també preocupen els recursos que es deixaran de rebre i també preocupen totes aquelles accions dirigides a incrementar el nostre turisme i que hagin precisament fracassat per no centrarse en l'important: la promoció. I això darrer no només ho dic jo, precisament ho diu, i vostè la coneixerà, Marga Herrero, dia 27 de gener diu: "*si hay poco presupuesto, que se dedique a promoción y no se malgaste en acciones que no atraen turistas*". Dos exemples d'accions a Eivissa que no atreuen turistes, accions dirigides a portar turisme sènior a l'illa d'Eivissa, resultat zero, zero turistes; accions dirigides a portar turistes de curta durada, resultat un fracàs absolut.

I a això hem d'afegir dues coses més, l'incompliment electoral de transferir la dotació pressupostària per a la competència en matèria de turisme, que ha estat la gran mentida d'aquesta legislatura, i el fet que els recursos destinats a promoció pateixin una retallada més a l'illa d'Eivissa i no guardin una proporció raonable amb la resta d'illes de l'arxipèlag. Això ens deixa, Sra. Consellera, un panorama certament decebedor i frustrant per a tots aquelles que tenien la mínima confiança amb vostès. Nosaltres, el Grup Parlamentari Popular, ja l'hem perduda.

I després d'aquest escenari, Sra. Consellera, quin crèdit li queda a vostè? Què hem d'esperar més els eivissencs de vostè? Com es poden presentar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. JEREZ I JUAN:

Com es poden presentar vostès davant la societat eivissenca? Com pensa vostè recuperar les oportunitats perdudes al llarg d'aquests darrers quatre anys? Miri, Sra. Consellera, no dissimuli més, no miri cap a una altra banda, sigui valenta i ho digui, que Eivissa no compta per a la Conselleria de Turisme, que aquest govern no és sensible amb les necessitats d'Eivissa. I per favor, no ens embulli més, s'ha d'acabar el fet de viure permanentment en la mentida constant. Amb vostè hem malbaratat oportunitats i també moltíssima paciència.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

A veure, això li passa per dur les coses per escrit i per tenir molt poca memòria en relació amb el que ha estat la política del Partit Popular i quina és la política d'aquí. Aquest govern no retallarà els recursos d'Eivissa que aporta, uns recursos -que només li record una cosa- són un 62% més dels que el Partit Popular en quatre anys va destinar a Eivissa, 2004-2007. Durant aquesta legislatura un 62% més, sense comptar amb el Pla de dinamització turística amb una inversió extraordinària del Govern de més d'1 milió d'euros. Tot açò es decideix des d'Eivissa, més capacitat de decidir.

Però és més, de les actuacions que es fan aquí, es fan des d'aquí, des dels recursos del Govern de les Illes Balears, no n'hi ha cap que vagi en contra d'Eivissa, ni molt menys, sinó fins i tot ajudam en tot el que fa referència, sobretot, a connectivitat i acords amb majoristes, per tirar endavant. I les dades són les que són, el turisme a Eivissa va millor, va bastant millor, i dos programes, turisme sènior europeu. Creim i valoram que val la pena mantenir-ho. L'any passat va ser zero,enguany no ho serà, zero, enguany no ho serà. Les previsions de contractació a Eivissa són més bones i així i tot hi hem de ser perquè ara es modificarà el concurs del turisme sènior i està bé que Balears hi sigui. I ens anirà millor, n'estam convençuts, un concurs fet per l'Estat. I el segon, el d'escapades curtes, és un programa que ara començarà a aplicar el mateix Consell d'Eivissa perquè amb aquest programa i amb aquest conveni és Eivissa que dissenya aquest programa.

Per tant, més recursos, un 62% més. Pla de dinamització turística per generar producte, que amb vostès no varen tenir, i evidentment programes que arribaran a Eivissa i d'una manera molt clara. Per tant, a Eivissa el turisme va bé.

I em sembla mentida que el Partit Popular, amb la importància que teòricament dóna al turisme, no valori l'esforç que s'ha fet en aquesta legislatura a favor del turisme i del turisme a Eivissa. Per tant, amb la cara ben alta i tirant endavant, i per molts d'anys!

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 290/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissió de la directora de l'Agència Balear de Turisme.

La següent pregunta, RGE núm. 290/11, és relativa a dimissió de la directora de l'Agència Balear de Turisme. La formula el diputat Sr. Joan Flaquer del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, anant tot tant bé no entenc massa bé què va passar la setmana passada, quan davant d'una circumstància important, quan ja la política promocional ha d'estar dissenyada i a punt d'executar-se, es produeix la dimissió de la gerent de l'Agència de Turisme Balear per manca de pressupost i fins i tot -parla expressament- que ella no vol participar d'un engany en el sector, anunciant accions que sap que no es poden fer.

Nosaltres voldríem expressar la nostra preocupació per aquesta situació i, per suposat, demanar-li explicacions i que ens expliqui realment quins són els motius d'aquesta dimissió que ens pareix molt greu en el començament d'una temporada

turística. A tot això hi hem d'afegir a més, que vostè sap que és la quarta consellera de Turisme d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Sí, evidentment ser la quarta és tot un repte, però hi ha hagut consellers que han estat durant una legislatura sencera i tampoc no crec que se n'hagin sortit molt bé...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

En tot cas, el nivell el marca l'oposició i, per tant, en aquest sentit ens hem d'atendre evidentment a respondre les preguntes. La primera qüestió intentaré explicar-la-hi de la manera més clara possible, evidentment perquè al final d'aquest any ha estat dura la gestió dins l'àrea turística, perquè des del mes de febrer ençà hem fet, entre altres coses, la reducció del sector públic, la reducció d'alts càrrecs, tot el que fa referència a la gestió i l'afiorament del dèficit acumulat, la seva renegociació, la seva pròrroga pressupostària, les dificultats de liquidesa en el pagament de proveïdors i el necessari establiment d'un pla d'estabilitat i -repetesc- la renegociació del deute.

Per tant, problemes de gestió financera que en cap cas no tenen a veure amb la suficiència de pressupost, perquè el pressupost en èpoques de dificultat evidentment s'ha de prioritzar, i aquest govern ha prioritzat la promoció turística dins l'àrea i la Conselleria de Turisme d'una manera clara. Aquests són els motius i els elements. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Flaquer, vol fer ús de la paraula?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, jo li agrairia per honestedat política -que sé que la té- que quan parli de gestió i de dèficit acumulat dins la Conselleria de Turisme faci el favor de no només parlar del 2003 al 2007, com he vist que ho fa als mitjans de comunicació, i parli també de dèficit acumulat des del 2007 al 2010, sent President el Sr. Antich i conseller d'Economia el Sr. Manera, per tant, un govern seu, i sobretot, vagin a cercar també el dèficit del 99 al 2003, allà on hi havia un conseller, que era el Sr. Alomar, i un president, que era el Sr. Antich, que si ens hi posam seriosament a mirar aquest dèficit hi hauria per llogar-hi cadiretes també. Per tant, el dèficit l'hem creat tots perquè tots hem cregut que el turisme és important i que hi hem de destinar els recursos per dur a terme la promoció.

A mi el que me pareix molt greu és que vostè no sigui capaç de reconèixer la gravetat de la situació, i la gravetat de la situació només prové d'un fet i és que vostès són aquí sense un pressupost. Vostès són aquí perquè volen sense un pressupost, un pressupost que no coneixem i estam jugant amb les coses de menjar, estam jugant amb el turisme, no tenim un pressupost clar, el sector no sap exactament cap on va, no sap de quins doblers disposa. Però és evident, Sra. Consellera, és evident, perquè no tenen pressupost, perquè vostès no han volgut complir el seu deure de venir aquí i presentar un pressupost i negociar-ho dins el Parlament.

I avui es troben amb això i es troben amb una professional que els diu les veritats i els diu que ella aquest paper no el vol fer, que si el vol fer el faci vostè, però ella no; i sobretot que no vol enganar la gent. Jo crec que ella va parlar més clar la setmana passada que vostè avui aquí. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Repetim, l'existència del pressupost és una qüestió de prioritats i aquest govern en el pressupost de Turisme de l'any 2011 prioritza la promoció turística, a més a més, lligada a un Pla de màrqueting, que per primera vegada aquest govern no tenia. Per tant, uns recursos, un pla, una estratègia i per primera vegada l'any 2010 sense generar nou dèficit. Açò és el que podem presentar. I açò ha estat, a més de tot el que els he explicat, el fruit de la feina no arriba d'un any. En aquest sentit tirarem endavant, i sobretot sense posar en qüestió que és important la contenció de la despesa perquè en moments que s'hauria pogut evitar no es va evitar.

I aquest és el problema de l'Agència de Turisme, despeses com Pula Golf -i ho hem de dir-, 17 milions d'euros per promocionar un camp de golf. Menorca i Eivissa -escollin bé-, 17 milions d'euros per a la promoció d'un camp de golf, i així generam el dèficit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Aquesta és la política del Partit Popular i no n'hi ha d'altra, crear dèficit sense justificar el que fa referència el seu contingut promocional!

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 291/11, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferències de promoció turística al Consell de Menorca.

Passam a la següent pregunta, és relativa a transferències de promoció turística al Consell de Menorca.

La formula el diputat Sr. Santiago Tadeo del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Vostè diu, Sra. Consellera, que el nivell el marca l'oposició, el nivell dels incompliments el marca el Govern, que quedi molt clar que açò és així. Aquest govern està en aquests moments en temps de descompte, hem passat pràcticament tota la legislatura, han passat distints consellers de Turisme i no s'ha fet efectiva la transferència de promoció turística als consells insulars.

Avui aquest govern incompleix el calendari del propi Partit Socialista, els calendaris aprovats per unanimitat en el Consell Insular de Menorca, incomplint l'Estatut d'Autonomia, vostè tampoc no compleix els seus objectius quan el mes de març de l'any passat del 2010, va dir que el mes d'octubre ja tendríem un esborrany; hem arribat al punt que el president del Consell Insular de Menorca la bota a vostè i va directament al president del Govern per intentar que s'acceleri el traspàs de la competència de promoció turística, lamentam que encara no hi hagi un esborrany. Supòs que pensa igual que nosaltres i vostè en aquest sentit no ha tengut cap coherència quan governava a Menorca i quan fa la política des d'aquí. Vostè deia que el Partit Popular era el que no creia amb els consells insulars, va dir que també tendríem aquest document, aquest esborrany. A Menorca s'espera que la promoció fos transferida a partir de dia 1 de gener del present exercici, i açò no ha estat així.

Quan té previst, Sra. Consellera, aquest govern fer efectiva la promoció turística als consells insulars?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, a la darrera comissió mixta Govern-consells insulars, celebrada dins aquest gener, bàsicament es va acordar que la pròxima reunió, supòs que se celebrarà prest, hi haurà un nou acord i un nou calendari. Així i tot, aquest govern segueix fermament compromès amb el compliment de l'Estatut i per tant, en aquest sentit redactarà -i ho reconeixem-, amb retard, el que fa referència a aquest text de transferències que es farà en consens amb el Partit Popular i tots els consells de les illes

En aquest sentit -repetim- acceptam que no hem complit els terminis, però evidentment intentarem complir abans d'acabar aquesta legislatura i amb l'acord del Partit Popular per a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Tadeo, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, açò ho marca l'Estatut d'Autonomia, i jo crec que el que no pot ser és que quan un perd la coherència i la credibilitat és quan governa a una banda diu una cosa i quan governa a una altra banda en diu una altra. I em remetré a l'hemeroteca.

Dia 20 de setembre del 2006 a un mitjà de comunicació, fa ara quatre anys, governava el Partit Popular i vostè era presidenta del consell insular. *“Yo espero de verdad que el Govern balear y el Partido Popular también cumplan los acuerdos al día siguiente a la aprobación del Estatut con los consells insulars en relación a las competencias propias”*. Li demanen, *“¿alguna de prioritaria? La de promoción turística, esto sí, espero que lo cumplan, que sea competencia propia del consell una vez sea aprobado el Estatut. Se tendrá que transferir vía decreto para que el traspaso no se prolongue en el tiempo”*.

Vostès duen quatre anys, d'açò ja fa més de cinc anys i no ha tingut cap prioritat. I quan vostè diu que era el Partit Popular el que no creia amb els consells insulars, en aquests moments queda molt clar que vostè no hi creu i, a més, fa una política distinta si governa a Menorca o si governa al Govern.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

A veure, una cosa -sí, no, no-, jo els ho explicaré, sobretot perquè vertaderament a Menorca va ser molt important aquest debat a favor de la promoció turística. Bàsicament i ara que tenim més accés als números, també els ho puc dir d'una manera molt clara. En el Consell Insular de Menorca en quatre anys del Partit Popular li varen transferir 610.000 euros, en quatre anys. En quatre anys aquest govern ha transferit al Consell Insular de Menorca ha transferit més de 10 milions d'euros, sense comptar els convenis amb els majoristes. S'imaginen la diferència?

Vostès que en quatre anys ens varen donar 600.000 euros, hi ha diputats i diputades que són avui aquí i que callaven, callaven, davant el sectarisme partidista del Partit Popular. I açò és el que precisament...

(Alguns aplaudiments)

Ah!, perquè no eren els mateixos números per a Eivissa, ni per a Mallorca, només eren per a Menorca, 600.000 euros en quatre anys, i amb açò havíem de fer promoció turística, açò, vergonya! I davant açò evidentment batallar el que eren les transferències. Hem avançat en recursos econòmics i avançarem en transferències. El que dubt és que el Partit Popular -que esperem evidentment que no governi- sigui capaç de tenir un acord amb tots els consells, perquè vertaderament les declaracions van per una altra banda, que siguin capaços de transferir-ho, i per açò els emplaça a l'acord amb tots els consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 293/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoles noves.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 293/11, relativa a escoles noves. La formula la diputada Sra. Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Des de mitjans de la dècada del 2000, la política d'infraestructures educatives a la nostra comunitat autònoma no va avançar amb la mateixa intensitat que ho va fer durant aquests anys l'augment demogràfic, i fa anys que arrossegam un dèficit en aquestes infraestructures. I malgrat que aquest fet no té per què tenir una incidència clara en les taxes de fracàs escolar, sí que repercuteix en la qualitat de l'ensenyament i, per tant, en l'èxit escolar.

És per aquest motiu que li demanam al Sr. Conseller d'Educació i Cultura, en aquesta legislatura d'importants dificultats econòmiques, quantes actuacions en infraestructures escolars s'han realitzat per part de la Conselleria d'Educació i Cultura per pal·liar aquest dèficit?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com ja hem dit moltes vegades, un objectiu prioritari d'aquesta conselleria i, per tant, del Govern ha estat donar, construir, reformar i ampliar totes aquelles escoles i edificis escolars per als nostres alumnes. Sens dubte aquest eix s'ha materialitzat en aquests anys i li puc dir que s'han fet 84 actuacions a 55 municipis; 52 estan finalitzades i 33 estan en marxa.

Hi ha hagut 24 centres nous per valor de 100 milions d'euros i 60 i ampliacions que en molts de casos suposa passar d'una línia de centres a dues, amb un total de 13.910 places. Distribuït per illes, a Mallorca s'han fet 55 actuacions a 42 municipis, 16 centres nous per valor de 62 milions, 39 reformes i ampliacions per valor de 38 milions, i en total 9.670 places. A l'illa de Menorca s'han efectuat 12 projectes, 4 centres nous per valor d'11,5 milions, 8 reformes i ampliacions per valor de 13,5 milions, en total s'han invertit 25 milions en 2.215 places. I a l'illa de Formentera, 18 projectes, 4 centres nous, valor de 20 milions, quasi 11, quasi 21 milions d'euros, 14 reformes i ampliacions per valor de 13,5, en total 35 milions, cosa que no s'havia produït mai; 2.150 places noves, 10 finalitzades i 8 en execució i licitació.

Gràcies Sra. Presidenta, Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rita? No vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 295/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gasoducte a l'illa de Menorca.

Per tant, passam a la següent pregunta RGE núm. 295/11, relativa a conducta a l'illa de Menorca, la formula la diputada Sra. Margarida Mercadal del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Mercadal, té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. El passat mes de desembre la Comissió Nacional d'Energia va celebrar per primera vegada a les Illes Balears la reunió del seu consell d'administració, concretament ho va fer a Menorca. El president del Consell Insular de Menorca va tenir ocasió d'exposar a la presidenta d'aquesta comissió la situació excepcional de la nostra illa que, tot i ser reserva de la biosfera, té uns registres elevats d'CO₂, sobretot per la seva dependència de combustibles fòssils tradicionals. Visualitzada aquesta situació, i sent així que el gasoducte que ja arriba a Eivissa i a Mallorca, està inclòs en la planificació nacional, ens consta que la Sra. Costa Campi es va comprometre a analitzar la possibilitat de prioritzar l'arribada del gas a Menorca i traslladar la proposta al Ministeri d'Indústria. Com tots vostès saben, Menorca, dins el convenciment de la necessitat del canvi de model econòmic per a les nostres illes, ha apostat fort per la innovació i per la sostenibilitat, i aquí es

podrien posar molts d'exemples, tal vegada el més nou l'impuls al vehicle elèctric.

Aquí hem parlat moltes vegades del gasoducte i ja sabem que Menorca està programada en una segona fase, però donada aquesta oportunitat que ens va brindar la visita del consell d'administració de la Comissió Nacional d'Energia a Balears, jo li vull demanar, Sra. Consellera, quines noves perspectives veu vostè que el gas arribi a la nostra illa i aquests importants avanços que s'han assolit en matèria energètica dins aquesta legislatura també beneficiïn Menorca a curt termini?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mercadal. Sra. Vives.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Mercadal, l'extensió de la xarxa de gas natural, com vostè sap, a cada una de les Illes Balears és una prioritat que jo crec que hem demostrat tenir en aquest govern, i ho és per tot el que significa de millores a l'eficiència, seguretat, estalvi econòmic, beneficis ambientals i impuls, també important, a l'extensió de les tecnologies termosolars i eòliques. Però, com vostès saben, efectivament, dins les nostres competències no es contemplen les connexions, motiu pel qual infraestructures com la del gasoducte a Menorca depenen de la planificació estatal.

Ara bé, fent ús de la facultat que atorga, en aquest cas a la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, el Decret 52/2001, a promoure modificacions o revisions extraordinàries del pla quan es reuneixin elements o circumstàncies suficients que ho facin convenient, el que hem fet gràcies a aquest decret ha estat posar tot l'èmfasi, tot el Govern, a aconseguir la inclusió del gasoducte de Menorca a la planificació i així es va produir, com vostès saben, l'any 2008, tot i que en la classificació, segons els criteris estatals, de classe B, és a dir, infraestructura necessària, però no prioritària pel seu volum de demanda.

Actualment, s'està elaborant la nova planificació de cara al 2012-2020, i la conselleria ha sol·licitat un canvi de criteri, cosa que també va facilitar el fet que la Comissió Nacional de l'Energia es reunís a Menorca i per tant tenir-los més a prop, i hem demanat un canvi de criteri a l'hora d'establir la classificació i que en lloc de valorar com es fa exclusivament la demanda es valori també, entre d'altres coses i parlant en termes econòmics, el sobrecost de la producció d'electricitat i que a Menorca, dins el sistema global, l'electricitat que es genera costa el triple que a altres indrets de l'Estat espanyol. Per tant, consideram que és un criteri a tenir en compte i que pot decantar la balança a favor de la nostra petició. Si això es produís el 2015 tendríem possibilitats reals que aquesta infraestructura fos una realitat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. No vol fer ús de la paraula la Sra. Mercadal.

I.9) Pregunta RGE núm. 296/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a unitat de teràpia cel·lular o sala blanca.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 296/11, relativa a unitat de teràpia cel·lular o sala blanca, que formula la diputada Sra. Maria Torres i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens consta que en el camí per millorar les prestacions, els serveis i la qualitat del nostre sistema sanitari s'ha donat una passa més i per això avui li formul aquesta pregunta al Sr. Conseller perquè ens expliqui quins són els principals beneficis de la primera unitat de teràpia cel·lular o sala blanca de la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com vostè ha dit, la setmana passada vàrem donar a conèixer aquesta nova instal·lació, que té la seu a la Fundació del Banc de Sang i Banc de Teixits, que és una primera unitat de teràpia cel·lular, més coneguda com a sala blanca. Aquesta nova infraestructura ha estat possible gràcies a un programa d'inversions del Ministeri de Ciència i Innovació i ha facilitat aquesta inversió de 310.000 euros a la nostra comunitat. Aquesta sala blanca és una instal·lació altament sofisticada i permetrà en el futur treballar en tres línies, una primera, la possibilitat d'oferir tractaments en medicina regenerativa a aquelles persones que ho puguin necessitar, això vol dir, millorar o restaurar la funció de determinats òrgans o teixits de vegades danyats per lesions traumàtiques o per malalties degeneratives o tumorals.

També, una segona tasca d'aquesta sala blanca és l'impuls de projectes de recerca, no només del sistema públic sinó també del privat, com alguns d'ells, que ja es fan actualment. I una tercera línia de treball és que aquestes poques sales blanques que existeixen en el nostre país fan feina en xarxa i, per tant, fan feina en col·laboració amb diversos grups d'investigació, i això ens permet a nosaltres, una comunitat petita, fer sinèrgies i guanyar.

Per tant, és una sala que, entre d'altres coses, permet la manipulació científica de cèl·lules i teixits i desenvolupar línies cel·lulars que es converteixen en possibilitats terapèutiques. De vegades, aquests cultius de cèl·lules mare serveixen per curar lesions oculars, traumatismes o millorar el tractament de lesions degeneratives, com pot ser l'artrosi. En definitiva, com vostè ha

dit, és una passa més per oferir a la nostra comunitat autònoma un recurs que serveix terapèuticament, que serveix per fer recerca i, en definitiva, per millorar l'expectativa de vida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

No vol fer ús de la paraula la Sra. Torres.

I.10) Pregunta RGE núm. 294/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a iniciatives per combatre el fracàs escolar.

Passam a la següent pregunta, relativa a iniciatives per combatre el fracàs escolar, que formula la diputada Sra. Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, un dels principals eixos de la seva actuació, i també de la consellera que el va precedir en el càrrec, ha estat la lluita contra el fracàs escolar, les altes taxes de fracàs escolar en la nostra comunitat autònoma és una xacra que no és nova i els motius pel qual es produeix són diversos, per la qual cosa considerem molt important que s'arribi a consens, a acords entre les parts implicades per lluitar contra aquesta xacra. És en aquest sentit, el dels pactes, els acords, el consens amb els agents implicats que li demanam, Sr. Conseller, quines iniciatives porta a terme la Conselleria d'Educació i Cultura per combatre el fracàs escolar als centres educatius?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com vostè ha dit, el tema del fracàs escolar és un tema que es troba damunt la taula, es troba en els mitjans de comunicació, es troba a les famílies i dins els centres. perquè és un tema que preocupa. En algun moment es va dir si jo m'havia desmoralitzat, vaig dir, no estic desmoralitzat per aquest tema i això va crear molts de problemes a molta de gent, un conseller no es pot desmoralitzar, un conseller es pot preocupar i fer feina perquè això no succeeixi.

Hem de partir d'una situació i és que l'educació en aquest país quan va sortir del règim dictatorial el que va fer va ser ampliar de sis a catorze anys, cosa que no es produïa, de sis a setze anys, cosa que no es produïa, i introduir també de tres a setze anys. Això vol dir que s'ha fet un esforç impressionant per part d'aquest país per actualitzar-se en temes d'educació i això s'ha fet i no se li dona el valor que li correspon quan ens comparem amb altres països que ells ja venien d'una trajectòria educativa des de feia molt de temps. Del punt de partida mai no se'n parla. Però dit això, s'ha de dir que hem arribat a un punt

en què, per oferir un exemple clar, el sistema educatiu ha aconseguit un menú adequat per a la gent amb més bon resultat o pitjor, però el que no s'ha fet és el que ha de fer la conselleria que és fer feina a la carta. Per tant, l'actuació d'aquesta conselleria ja i en el futur és actuar a la carta d'acord amb els centres educatius i les seves necessitats, per això els exposaré un tema concret.

I el tema concret són els contractes programes que és una de les fites que hem introduït enguany d'acord amb el ministeri. Els contractes programes és un pla pilot que es realitzarà a quinze centres d'aquestes illes i que afectarà 7.000 alumnes, i implica que els centres seleccionats, a més de tenir problemes i dificultats, estan disposats a fer feina per solucionar aquest problema que tenen a nivell educatiu, i ho fan d'una manera lliure i d'una manera consensuada i en col·laboració amb la conselleria. La distribució que es fa a les Illes és a dotze centres públics i tres concertats i després a onze centres de primària, d'aquests quinze, i a quatre instituts.

Amb això el que pretenem és potenciar, d'acord amb els centres, la lectura, sobretot la lectura comprensiva, que ja vaig dir aquí que era bàsica i fonamental ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps, ha de tancar.

Gràcies.

Vol fer ús de la paraula?

I.11) Pregunta RGE núm. 292/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del president amb entitats bancàries per al finançament de protecció oficial.

Passam a la darrera pregunta RGE núm. 292/11, és relativa a reunió del president amb entitats bancàries per al finançament d'habitatges de protecció oficial. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, ara fa uns moments quan escoltàvem els membres del seu govern, un tenia la sensació que començava una legislatura, que no feia quatre anys que estàvem aquí perquè encara anam amb una dinàmica que pareix que ens queda molt de temps per fer certes coses, però la veritat és que ja començar a ser hora de fer balanç i de fer balanç de la seva gestió en totes i cada una de les àrees.

Vàrem veure i vàrem poder seguir sobre els mitjans de comunicació que vostè, i a més ho va fer públicament, va fer una reunió en aquest cas amb els bancs d'aquesta comunitat, per tal de finançar 1.200 VPO. La veritat és que després no hem vist quin ha estat el balanç d'aquesta reunió, podem llegir qualque titular que diu: "*los bancos no dan crédito al Govern*", però, m'agradaria que vostè avui ens fes una valoració de com va anar aquesta reunió i sobretot de quins objectius vostè va aconseguir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor. Miri, jo em vaig reunir amb les entitats financeres efectivament, perquè en aquests moments hi ha un greu problema de crèdit per part de les entitats financeres, tant en la cosa pública com en la cosa privada, i un dels problemes més greus que tenim és la manca de finançament en matèria de construcció. El fet és que vàrem tenir una reunió, les entitats financeres tenen un estoc molt gran d'immobiliari, i quedarem que mantindríem reunions permanents per intentar solucionar, per una banda, el problema de crèdit i, per l'altra banda, veure quina part del seu immobiliari, a través de la Societat Pública de Lloguer, el podríem fer arribar a aquesta gent que té dificultats per obtenir habitatge.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que pareix que la reunió no va anar massa bé. Jo no crec que sigui culpa seva, jo crec que, en aquest cas, és culpa del seu conseller que el va dur a una reunió que jo crec que mai no s'havia d'haver produït en aquests termes, però, ja dic, no crec que sigui culpa seva sinó que el culpable és el seu conseller perit.

Jo diria, Sr. President, que a vostè l'han enganyant i el seu conseller l'ha enganyant durant tota la legislatura, perquè vostè ha volgut passar per un president a qui li ha importat el tema de l'habitatge de promoció, en aquest cas l'habitatge de protecció oficial. Però si un repassa els convenis que vostè té firmats amb l'Estat, jo li repassaré el grau de compliment de construcció d'habitatge de protecció oficial, l'any 2009 un 35% de grau de compliment, l'any 2010 un 40%. És a dir, no era motiu de liquidesa sinó que era motiu de gestió.

Vostès varen anunciar que seria la legislatura de la construcció d'habitatges de protecció oficial i haurà estat la legislatura del fracàs de la construcció d'habitatges de protecció oficial. Li demanariem un favor i un prec, aquests esforços que vostè fa per finançar aquests 1.200 habitatges deixi'l apartat, deixi'l apartat i demani als bancs que financin les petites i mitjanes empreses, demani als bancs que renegociïn hipoteques, demani als bancs que posin gestió i sobretot doblers al carrer i a les empreses, no els dediqui a aquests 1.200 habitatges per fer content el seu conseller.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Pastor. Jo crec que estaria bé que vostè intentàs entendre els problemes perquè em fa la impressió que no entén res absolutament, aquesta és la impressió que tens, vostè baixa de Manacor, fa dues hores de parlamentari i se'n torna a Manacor i no se n'assabenta absolutament de res, de res, Sr. Pastor. Dels 1.200 habitatges un 60% són de promotors privats, vostè ho deu saber, deu saber, Sr. Pastor, que l'habitatge de protecció oficial no només el feim des de la cosa pública, també ho fan els promotors privats, petites i mitjanes empreses de construcció que són els que en aquests moments tenen més dificultats, més dificultats de tots. Sr. Pastor, vostè no se n'assabenta. I a mi em sap molt de greu perquè discutir amb algú que no se n'assabenta, la veritat, no du a res absolutament, no du a res absolutament.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

Només li vull dir una cosa, Sr. Pastor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

La meva obligació, efectivament, és intentar que no se socialitzin les pèrdues d'un sector immobiliari que algú va empènyer i que ja es va repartir els beneficis i que no ho han de pagar els ciutadans i les ciutadanes. Algú va empènyer aquest sector immobiliari que ara ens crea tants de problemes.

I quant a protecció oficial només li diré una cosa, just a Menorca hem posat en marxa més habitatge de protecció oficial que tot el que feren vostès a Balears durant l'anterior legislatura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President.

II. Interpel·lació RGE núm. 6502/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases.

A continuació, passam al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6502/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern amb relació al nou hospital de Son Espases.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Esper, conseller de Salut, que vostè sí es digni a discutir amb jo perquè em puc assabentar un poquet de què va el tema, no com diu el president que el Partit Popular no se n'assabenta de res. No cal dir que el nivell dins aquest plenari és manifest. En qualsevol cas ens centrarem en el tema d'aquesta interpel·lació, parlarem d'un tema de rigorosa actualitat, jo crec que sanitària i no sanitària, si de qualque cosa es parla durant aquests pràcticament dos o tres darrers mesos és precisament de l'obertura del nou hospital de Son Espases. S'ha de dir que des del Partit Popular ho vivim amb molta alegria, finalment aquest hospital ha vist la llum, cosa que molts de vostès, i parl del Govern, no pensaven ni volien fer, però -com dic- des del Partit Popular estam francament contents perquè al final ha triomfat la veritat i ha triomfat el benestar dels ciutadans amb un magnífic hospital.

Respecte del procés de l'obertura no podem dir el mateix, conseller, perquè una cosa és tenir l'hospital en funcionament i una altra cosa és com s'ha posat aquest hospital en funcionament. D'entrada li diré que des del Partit Popular, li ho vaig anunciar des d'aquesta mateixa tribuna fa un parell de mesos, volíem ser respectuosos amb aquest trasllat, sabíem que era complicat, i ho dèiem des del principi, ho sabíem; sabíem que obrir un hospital no és fàcil, de fet n'obrírem tres la passada legislatura i sabem que hi ha moltíssimes qüestions i que pot haver-hi moltíssims imprevistos i que s'ha de tenir una mica de paciència, però ara ja han passat quasi, quasi dos mesos des que es va començar, un mes i mig, quasi dos mesos, perquè el trasllat es va culminar -si no ho record malament- des de les dates del 18, 19 de desembre. En qualsevol cas li he de dir, Sr. Conseller, que ha arribat el moment de fer una valoració del que ha passat.

Francament, conseller, la conclusió és que no es podia fer pitjor, conseller de Salut, és que no es podia fer pitjor i no li ho diu aquesta diputada, perquè és clar hi havia veus que deien "perquè no sortiu ja a dir que s'està fent un desgavell, que és un desgavell, que s'està fent un desastre". Des del Partit Popular vàrem dir "no, serem prudents, donarem un vot de confiança, a més si sortim tanmateix ens diuen que som catastròfics i que sempre cridam el mal temps" i vàrem dir "idò, ho deixarem anar, ho deixarem fer".

Conseller, és que avui no li ho diu aquesta diputada ni aquest grup parlamentari, és que avui li ho diuen tots els ciutadans, no hi ha ni un professional a l'Hospital de Son Espases que el vulgui veure per allà. No el volen veure. Vostè sap que no pot fer visites a l'hospital perquè ni el volen veure de tan malament com s'ha fet aquest trasllat.

Hi ha hagut una manca absoluta de tarannà polític. Encara hem de recordar quan els mateixos professionals, els caps de servei de l'Hospital de Son Dureta li demanaven que no correués, que anàs més poc a poc, que l'hospital no estava preparat, però vostè hi va insistir, va retardar una o dues setmanes el trasllat, és a dir *peccata minuta*, i va continuar els seus projectes.

Han existit unes preses absolutament inexplicables, conseller, tenia temps, el seu problema era la cita electoral de dia 22 de maig, hi havia temps, es podia preparar millor aquest hospital i l'únic que ens ha demostrat és que en tot aquest procés els professionals i els usuaris han deixat de ser una prioritat per a vostè, per ser-ho les fotografies i el rendiment polític que volien treure a l'Hospital de Son Espases. Curiosament -curiosament- perquè qualsevol que l'hagués vist fa un parell d'anys intentant treure rendiment polític de l'Hospital de Son Espases no s'ho hagués cregut, conseller Vicenç Thomàs... ni vostè ni el president Antich, eh?, que no hi és, però també l'incumbeix.

Per tant, a causa a tot això, des del Partit Popular volem protestar enèrgicament pel tracta que es dona als professionals especialment, també als usuaris, però hem de dir que als usuaris no es nota tant gràcies al bon fer dels professionals de Son Espases, però volem protestar perquè es tracta molt malament al professional que fa feina al nou hospital de Son Espases. Li exigim que posi fi a aquesta situació. Aturi-ho, aturi-ho i posi-l'hi fi, no es pot fer feina a un hospital amb un clima laboral com el que tenim en aquests moments: hi ha mobilitzacions, continuen les mobilitzacions i continuaran, Sr. Conseller, perquè vostè no els escolta i és necessari que els escolti i que s'aturi i que si aquesta obertura no ha de dependre del dia 22 de maig, que no en depengui.

Aquest hospital de Son Espases no és seu, és de tots els ciutadans, és dels professionals i el pitjor que podem fer, el pitjor, és dur-lo a un debat electoral, conseller. Per tant, aturi's. Exigim que ja n'hi ha prou i que escolti sobretot als professionals que són els que saben el que passa dins aquest hospital.

L'hospital està encara en obres i vostè ho sap. Hi ha goteres. Vostès se'n recorden de les goteres del metro?, del que ens varen dir?... Sí, sí, sí, conseller, el problema i la diferència és que no es veuen les goteres de l'hospital. Sí, demani-ho. No m'ho estic inventat, conseller, i vostè ho sap, ho traslladen els professionals.

Miri, hi ha una pàgina que coneix a Facebook on tothom exposa les coses i els mateixos professionals contenen que encara hi ha goteres, conseller, vostès tenen una doble vara de mesurar..., sí, sí, encara ens en recordam del que varen dir del metro, hi ha goteres encara, conseller. Ho dic que pot passar, el que no es pot fer és ocultar aquesta situació i no posar-hi remei.

Resulta que hi ha professionals que ni tan sols tenen connexió ni telefònica ni connexió a internet. El programa informàtic que han instal·lat a l'hospital, a part de ser caríssim, no funciona, és que no agrada a ningú. De fet, hi ha serveis que ni tan sols el tenen implantat. Els posaré un exemple: el Servei d'UCI, Unitat de cures intensives, que sap -és metge- que és molt important, no el tenen implantat. Sap com fan les gràfiques? Han tornat una vegada més al paper. Vostè creu que al millor hospital d'Europa les gràfiques de la UCI s'han de fer en paper? Per l'amor de Déu!, conseller, per l'amor de Déu!, i n'hi ha més, de serveis on no està implantat aquest programa perquè no funciona, tal vegada hauria estat millor implantar-ho i després fer el trasllat, però no, vostè havia de córrer per fer el trasllat.

Resulta que el Servei d'Atenció a l'Usuari no dona l'abast, hi ha reclamacions... i esper que avui vengui amb xifres i ens demostrï, si no, que és tot el contrari. Hi ha un nivell d'absentisme en l'àmbit d'infermeria molt elevat i, sap per què?, perquè són els que tenen el contacte directe amb el malalt, amb l'usuari i estan cansats de donar explicacions i la pressió que tenen és massa elevada i els fa entrar a un motiu de baixa laboral.

La llista d'espera està disparada, conseller, per què no la dona, la llista d'espera? Sobretot de consultes, conseller, expliqui'ns-la avui, jo avui li vaig anunciar les preguntes que li faria perquè vengués informat, esper que avui ens doni aquestes respostes... sí, vaig fer una roda de premsa i vostè l'ha llegida perquè després va fer un comunicat de premsa per tant, entenc, deduec que va sentir la roda de premsa i que el va preocupar, per tant, a part del pàrking, que ja en parlarem, una de les qüestions era la llista d'espera, la podria donar i si no la dona avui, doni-la demà, és igual, conseller, sé que li costa molt donar la informació, li costa, al final ha de participar el seu grup parlamentari perquè si no, no hi ha manera, però doni-la, digui quina llista d'espera de consultes externes hi ha a l'hospital.

Per cert, ja ha tingut dimissions, no és veritat, conseller? Hi ha hagut caps de servei que ja han dimitit, per exemple el d'urgències. Per què? Per què ho ha fet bé? No, conseller, perquè les coses s'han fet malament. Ho saben fins i tot els mateixos gerents i vostè mateix, han licitat contractes, per assistència, amb la sanitat privada en data posterior al trasllat perquè no donen a l'abast, no poden assumir aquest servei. Han adjudicat equipament -oftalmologia, rehabilitació, anatomia patològica, etc.-, no tenien l'equipament, s'ha adjudicat en data 30 de desembre, és a dir, després de fer el trasllat. S'imaginen aquests professionals com han fet feina?

Ara han licitat, per exemple, un servei de seguretat a l'actual hospital de Son Dureta, per què?, perquè se n'han adonat que no es pot fer tot tan aviat.

En definitiva, davant això... bé, i una altra cosa, els accessos. Se'n recorden vostès, companys del Grup Parlamentari Popular, quantes vegades hem parlat aquí d'accessos a l'Hospital de Son Espases? Han tingut..., no diré quatre, perquè varen estar un parell de mesos pensant i rumiant si havien de fer aquest hospital, però tres anys i mig sabent que havien de fer accessos. La via connectora, segon cinturó que és el mateix, l'han anunciada fa dos dies, dos dies. El metro, que era una cosa que podia solucionar el problema -entre d'altres- del pàrking, ni tan sols se l'han plantejat. Amb el Partit Popular estaria fet, el metro, no en tinguin cap dubte, sí, sí, estaria fet, la segona línia del metro estaria feta perquè estava programada, amb vostès no, perquè tenien tant de mal de cor de no fer aquest hospital que no l'havien programada.

Davant això, volem, conseller, que comparegui avui i que ens digui com pensa reconduir la situació, perquè s'ha de reconduir, que ens informi sobre el que els he explicat, la llista d'espera, el nivell d'absentisme laboral, les reclamacions del Servei d'Atenció a l'Usuari, de les dimissions que hi ha hagut...

Per acabar, sí que tractaré un tema, que és el del pàrking. Ahir des del Partit Popular ja vàrem anunciar que en el model econòmic que es va pactar amb la concessionària hi havia 923 places que havien de ser gratuïtes per als treballadors, per als professionals de l'Hospital de Son Espases i per aquest motiu, es retribuïa, a la concessionària, un import de més de 9 milions d'euros. Això era així. Què passa? Ara vostès han modificat el contracte i resulta que no es paguen aquests nou milions d'euros, sinó que se'n paguen un poc més, 10 milions d'euros, deu ser per una actualització de l'IPC o el que sigui, 10 milions d'euros, més de 1.600 milions de pessetes, que es diu aviat, i en canvi no hi ha aquesta reserva de places gratuïtes per al personal. És a dir, que per una part l'Ib-salut paga a la concessionària més de 1.600 milions de pessetes per reservar aquestes 930 places i ara resulta que permeten que la concessionària també cobri als treballadors. Això té un nom molt lleig, conseller, però molt lleig, i vostè ve a dir que no, que som una mentidera, perfecte, digui-ho, sempre diu que som una mentidera, però justifiqui'ns-ho amb papers.

Presidenta, vaig acabant, perquè veig que se m'ha encès el llum vermell, només li ho demostraré amb una qüestió: això és un llistat de preguntes i respostes, em dirà "i ara per què em du un llistat de preguntes i respostes". Quan es va licitar l'hospital, com que era una concessió molt complexa, es va dir als licitadors que fessin preguntes per veure quins dubtes podien tenir i aclarir-los, molt bé. Aquestes preguntes es varen publicar.

Una d'aquestes preguntes, precisament, feia referència al que és el pàrking de l'Hospital de Son Espases, demanava: "*¿Existe alguna estimación del número de abonos mensuales cuyo pago será asumido por el hospital?*". Resposta per part d'Ib-salut: "*El número de plazas inicialmente previsto es de 930*". Està claríssim, conseller, si a vostè li han pres el pèl és una altra qüestió, si vostè no ho vol explicar, també és una altra

qüestió, però crec que avui ha de pujar i donar moltes explicacions.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aina Castillo. Té la paraula el representant del Govern, Sr. Thomàs. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Castillo, miri..., a veure, quan vàrem assumir la responsabilitat de govern una de les primeres coses que vàrem fer va ser assumir una decisió, amb plena responsabilitat, pensant en el conjunt dels ciutadans i ciutadanes. Això és així, ens agradi o no li agradi, però aquesta és la primera decisió que va prendre el Govern i va ser una decisió de responsabilitat i mirant l'interès del conjunt dels ciutadans. És molt important també recordar determinades coses. Aquest hospital, el va adjudicar vostè, el Partit Popular, el desembre del 2006, sis mesos abans que nosaltres tenguéssim responsabilitat de govern.

Vostè ha pujat aquí, bàsicament ha fet una crítica al procés d'obertura de l'hospital i jo vull fer una sèrie de reflexions. Primer, aquest hospital, el darrer trasllat es va fer dia 22 de desembre, du avui 40 dies obert amb un període de vacances de Nadal amb tot el que vol dir de vacances, activitat, etc. Nosaltres sempre hem previst un temps d'adaptació i de solució a unes incidències que sempre, quan es posa en marxa una infraestructura d'aquest tipus, succeeixen i que són habituals. Ignorar això o no voler reconèixer que un procés d'obertura és un procés de temps per solucionar incidències, per completar equipaments, per adaptar serveis, aparells i fins i tot les persones a tot aquest equipament, crec que no és fer una reflexió justa.

Aquests dies precisament s'estan posant en marxa un conjunt d'hospitals a tot Espanya: a València, a Lugo, a Burgos, a Oviedo, amb tots tenim contactes i tots compartim les incidències que tenim, moltes són semblants perquè una cosa és obrir una aixeta i veure si surt aigua i una altra és posar mil aixetes de cop a veure si surt aigua. Les instal·lacions, les comprovacions es fan al final. Per tant, el que hem fet és un procés de posada en marxa que ha incorporat dins una complexitat un esforç de molts de professionals que han demostrat i estan demostrant capacitat d'esmenar aquestes incidències.

Miri, en cap moment vàrem tenir la temptació de ventilar problemes que varen succeir en la seva època. Vostè, evidentment, va heretar determinats projectes i va posar en marxa l'Hospital Mateu Orfila, d'Inca o de Formentera i mai no hem retret coses; coses que hem hagut de canviar o modificar, a vegades perquè s'havien oblidat, a vegades perquè hem millorat qualitat o a vegades perquè s'han trobat defectes.

Evidentment, amb la distància es perd aquesta visió. Li podria recordar els greus problemes que hi va haver a Menorca amb el sistema informàtic, va ser traumàtic. És més, quan vàrem assumir les competències de la gestió ens vàrem trobar que, per exemple, vostès havien adjudicat després d'inaugurar els hospitals, per exemple, obres de remodelació al Mateu Orfila de 2 milions i al de Formentera de 3, o per exemple que una de les primeres feines que vàrem fer nosaltres a Inca va ser millorar tot el que era la xarxa elèctrica o informàtica.

Per tant, permeti'm que li digui que em costa entendre que vostè, que ha tengut responsabilitats i ha passat per aquestes situacions, se sorprengui que passin determinades coses que requereixen temps i que, evidentment, es produeixin incidències.

El canvi ha estat precipitat? Tot és opinable. Li puc dir que des d'un any abans unes 250 persones es varen posar a dissenyar aquest pla de trasllat, que té tres fases: abans del trasllat físic, el moment del trasllat físic i la posada en marxa de l'hospital.

Evidentment, les dates del trasllat... va ser sospesada, contrastada, aprovada per un comitè de persones. La data de trasllat, vostè pensa que la va posar el conseller? Va molt equivocada. Aquest grup de persones és el que va decidir quan es feia el trasllat. Està clar -crec que està clar- que no s'ha produït cap incident fora de l'habitual que hagi representat risc o pèrdua de seguretat per a això que vostè comenta, per als pacients, que és l'únic que a mi em preocupa: la seguretat dels pacients. No hi ha hagut cap incident fora de l'habitual que hagi suposat risc, en seguretat clínica, per al pacient.

Evidentment, hi ha un llistat d'incidències que no pensam que hagi estat ni crític ni rellevant. Sap que una infraestructura d'aquest tipus..., si cada dia haguéssim posat a la ràdio les incidències de l'antic hospital de Son Dureta, moltes de les coses que avui dia comentam, sap que es produïen.

És veritat que algú ha volgut fins i tot fer creure a la població que l'hospital no estava en disposició de fer intervencions de cirurgia cardíaca o trasplantaments, crec que els fets han donat la resposta. Crec que els fets han donat la resposta. Per tant, es poden dir moltes coses. Tothom sabia quins quiròfans havien de funcionar al principi i quan acabaran de funcionar tots els quiròfans d'aquest hospital. Moltes vegades s'ha volgut atribuir al mal funcionament i no és així.

Insistesc, mai no hem negat que hi hagués incidències i problemes. Vostè ho ha dit, el Facebook. El Facebook de Son Espases, el vàrem fer nosaltres. Per tant, tothom té opció a penjar informacions, a penjar imatges. El que sí és veritat és que quan hem detectat un problema l'hem solucionat.

Vostè ha fet una afirmació aquí que no és certa: en cap quiròfan no hi ha hagut goteres -en cap quiròfan no hi ha hagut goteres. Voler fer creure el contrari no és correcte, no és correcte. En cap quiròfan no hi ha hagut goteres.

Diu que l'hospital no funciona, idè miri, en quaranta dies de funcionament, després d'un període de vacances dir que l'hospital no funciona..., em permetrà que en aquests moments en què hi ha més de 600 persones ingressades, en aquests moments en què aquest hospital du un pla d'activitat molt semblant al mes de gener de l'any 2010..., crec que si l'hospital du aquest ritme d'activitat és que l'hospital funciona.

És veritat que hi ha disfuncions, bé, es van solucionant. Són problemes que afecten l'activitat de l'hospital? Idè, en essència, no, però s'adapten i s'arreglen.

Vostè ha comentat moltes coses. Absentisme, és mentida, hi ha menys absentisme en les infermeres el mes de desembre d'enguany que el mes de desembre de l'any passat, eh?, sí, no faci així, és que és així. Digui per què afirma el contrari, si no és veritat, jo tenc les dades. Diu és que..., un cap de servei que ha presentat la dimissió, si la va presentar abans del trasllat. La va presentar abans del trasllat. No digui coses que no són cert.

Miri, el que sí és cert és que si compara el procés que va dur vostè de tota la negociació d'adjudicació d'aquest hospital i el que hem fet després, és que no té color. Aquí hi ha diputats que hi eren a l'anterior legislatura que encara esperen la documentació de l'adjudicació, encara esperen. Hem donat tot tipus d'informació. Vostè ha tengut la memòria justificativa, té el contracte d'adjudicació, eh?, té el contracte d'adjudicació, és que no tenim res a amagar!, hi és tot. Ara, si vostè ho vol mesclar i treure les conclusions que treu, com la del pàrking, que és de nota, és de nota, allò del pàrking és que ja no té nom, eh?, nosaltres hem fet política transparent, de donar informació, i vostè té tots els documents, després manegi'ls com vulgui.

Miri, a mi em sap greu que una responsable, una persona que ha tengut responsabilitats a la Conselleria de Sanitat, parli d'aquesta manera del que és la gran infraestructura de referència de la comunitat autònoma, on evidentment hi ha excel·lents professionals i, miri, jo he fet moltes hores de feina a Son Dureta i diu que jo tenc por. Avui matí jo he estat a Son Espases, si jo parl tot el dia amb els professionals de Son Espases. Sé quins són els seus problemes i sé la il·lusió que tenen perquè aquest hospital agafi ritme i sigui un excel·lent projecte. Dir coses que no són veritat, que són mitges mentides, tirar falsedats sobre aquest hospital, jo, si em perdona, crec que no és l'actitud més correcta de qualcú que ha tengut aquesta responsabilitat.

No amagam que hi ha hagut problemes, però quan detectam un problema intentam solucionar-lo el més ràpidament. Si aquest hospital du en aquests moments, després de 40 dies de funcionament, la mateixa activitat pràcticament que el mes de gener de l'any que ve, no em digui que aquest hospital no funciona, per què com fas aquesta feina? Evidentment la fan bons professionals, però evidentment aquest hospital funciona. Que hi ha incidències? Però si és normal que hi hagi incidències! Vostè pensa que el Millenium el va escollir el conseller? El Millenium es fa un concurs, un concurs públic, amb opinió tècnica, opinió dels mateixos professionals; si hi ha

hagut personal d'UCI que hem enviat als Estats Units a millorar el projecte, perquè s'adapti a allò que ells volen. Hi ha obres?, idè moltes obres és perquè els professionals han volgut fer obres d'adaptació. Però no digui coses dolentes d'aquest hospital.

Podrem millorar, evidentment, no hem negat res, li hem donat informació, però aquest hospital funciona, iestic convençut que si ara vostè no n'està orgullosa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

...ben aviat se'n sentirà orgullosa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

(Petit aldarull a la sala)

Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha intervencions. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Alorda...

Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Vicenç, jo, perquè li quedi clar d'entrada, nosaltres pensam que Son Espases, la ubicació i la decisió, ha estat un error. Ho torn dir i jo crec que ja ho hauríem d'anar superant, però és que cada vegada que ve un altre portaveu intenta parlar per boca nostra. A mi m'agradaria que, l'opinió del nostre grup respecte d'aquest tema, la deixassin expressar als portaveus oficials i no es digui si algú ha vist o ha deixat de veure la llum respecte de Son Espases. Crec que els fets demostren que va ser una greu equivocació traslladar Son Dureta a Son Espases.

En qualsevol cas ara estam a una altra banda, però com que cada vegada que hem de pujar aquí hem de tornar a explicar que creim el que creim, doncs que quedi constància que les troballes arqueològiques, tots els problemes que hi ha hagut amb els accessos, les conseqüències en tots els aspectes, com que no hi hagi aparcament lliure, etc., confirmen la nostra situació.

Dit això, ara del que es tracta és que s'obri amb el màxim èxit possible i que tenguem les millors disponibilitats per part de..., per als pacients. Avui precisament sentia la Sra. Castillo, Sr. Conseller, la sentia per la ràdio, que apuntava una cosa semblant: que s'ha fet per electoralisme una decisió que perjudica tots els professionals i perjudica tots els usuaris i perjudica tots els pacients. Valenta idea de l'electoralisme té vostè si per aconseguir suports electorals contraria tothom; la veritat és que quasi com a estratègia electoral li diria que és bastant negativa, però bé, es veu que és aquesta la situació. Per ventura la traïa la idea que allò que molesta precisament és el contrari, que es vol treure rèdit electoral del fet que hi hagi hagut una inauguració de l'hospital. A mi em sap greu, deia la Sra. Castillo que els acusaven de catastrofistes..., no, qualche vegada jo els he acusat de catastrofistes però ella deia que els acusaven de catastròfics; per ventura és més adequat allò de catastròfics que allò de catastrofistes, però en tot cas era un retret diferent.

Vàrem arribar a escoltar -ara s'ha apuntat- que no es va posar cap emperò i es callava en silenci; a mi em pareix que durant aquests mesos hi ha hagut una autèntica allau de crítiques i d'apuntar que hi hauria dificultats. Fins i tot es va apuntar aquell element del grip, que per mor del grip no hi hauria d'haver el trasllat. Fins i tot me'n record que al principi, quan es va aturar per un gran compromís polític, era un greu problema, era una cosa econòmicament insuportable ajornar unes setmanes una decisió, i en canvi ara resulta que no passa res si s'ajorna i no hi ha cap problema econòmic; al revés, molt millor si s'ajornés.

Jo crec que allò que hi ha, Sr. Conseller, és un interès realment de perjudicar la imatge de l'hospital i del seu funcionament, i crec que això és un error per a tots.

Per a nosaltres és bàsicament una qüestió tècnica, vostè ho apuntava. No creim que hi hagi maneres de traslladar hospitals de dretes i d'esquerres, nacionalistes i espanyolistes; creim que és una qüestió que està un poc al marge d'aquestes característiques ideològiques. Senzillament s'ha de dur a terme i s'ha d'escoltar molt els professionals. Ara, a nosaltres ens consta, vostè ho ha reconegut en cada ocasió, que hi ha hagut problemes. Són inevitables, a nosaltres també ens han arribat queixes o apunts, i som conscients que hi ha hagut una tasca per arreglar-ho.

Comparar-ho amb els problemes amb el metro ens pareix..., bé, resultaria còmic si no es fes amb aquesta cara tan de circumstàncies amb què ho fa la Sra. Castillo.

Nosaltres veim que el funcionament..., s'ha fet un trasllat sense incidències rellevants, i certament s'han de millorar algunes qüestions. També ens satisfà, com a dades que vostè ha apuntat, que l'activitat quirúrgica del 2010 amb tots aquests trasbalsaments hagi superat la del 2009, tot i que és cert que hi ha d'haver millores.

Ara, aquí sí que li deman, Sr. Conseller, que pugui i que aclareixi més clarament el tema de l'aparcament. La crítica o l'element que s'apunta de pagar dues vegades jo no l'aixecaria de terra si no fos perquè estem avesats en aquesta comunitat que realment hi ha autèntiques fellonies dins l'obra pública, i per tant ens agradaria que quedàs aclarit. Hem vist tantes

aberracions fetes durant l'anterior legislatura que voldríem que quedàs aclarit. Tal i com nosaltres ho hem vist, el que hi havia era 400 aparcaments gratuïts que després d'una gestió s'ha considerat més interessant, més democràtic a nivell de gestió, que n'hi hagués un milenar llarg amb unes condicions especials per als treballadors que no 400 estrictament gratuïts perquè no donaven l'abast, que eren les condicions primeres. Si és una altra fórmula vostè expliqui-la, però per descomptat demanam al Partit Popular i a qualsevol grup que cregui que hi ha un element que té un nom molt lleig, com s'ha dit, que ho dugui a Fiscalia i que ho aclarim i, si no, que calli, perquè amb el que passa en aquest país, amb el que està passant amb l'obra pública i amb tots els temes que sí que s'estan demostrant del que succeirà, la veritat és que creim que missatges com aquest no es poden tolerar. S'arreglin o es mirin, s'investiguin, però no es tornin a dir coses que no tinguin una base per dir-se.

Perquè ens deia la Sra. Castillo que haurien fet el metro, també ens diuen cada dia que haurien duplicat o haurien millorat molt la despesa sanitària -ja en parlarem-; el que nosaltres sabem és el que feren l'anterior legislatura i el que sabem és el que ha sortit respecte de les estades a Pula, que això també m'agradaria si es pot aclarir, perquè si no és avui en una altra ocasió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...però crec que això serà molt interessant perquè sabem el que feien i sabem després el que prometen.

Per tant en aquest sentit nosaltres pensam que sí, que s'ha de fer un esforç amb l'aparcament, però creim que les condicions que s'han posat són molt raonables i que s'ha fet un gran esforç també amb el transport públic. En qualsevol cas si es pot millorar i es pot negociar hi estarem d'acord, però creim que el que ens ha de preocupar és el servei a l'usuari i sorprèn que el gran problema d'un hospital com el de Son Espases acabés essent el pàrking dels seus treballadors.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Marí... Torres, perdoni, Torres Marí.

Té la paraula, Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Conseller, des del Grup Parlamentari Socialista consideram que és lamentable que es prioritzi en moltes ocasions la lluita partidista sobre el que hauria de ser en aquest cas el reconeixement d'una feina ben feta, amb un projecte heretat de l'anterior govern que tenia alguns punts negres. No vull ser reiterativa, perquè se n'ha parlat i n'hem parlat en altres ocasions, parlar del mateix, del tema de la localització de l'edifici, de la problemàtica i del sentit de responsabilitat que va haver de tenir aquest govern.

Ara al Grup Parlamentari Popular, diguem pare o mare original d'aquest fill que aquest govern ha hagut de reconduir, pareix que li costa, pareix que li costa, encara que diguin que ho reben amb alegria, pareix que li costa reconèixer honestament que s'ha fet una bona feina.

Crec que en primer lloc ens hem de posar en la pell dels ciutadans d'aquestes illes, que els ciutadans d'aquestes illes crec -en la meua humil opinió- que demanen que moltes d'aquestes qüestions que a voltes es tracten aquí sempre no tinguin a voltes el protagonisme que tenen, i que el que demanen és que es prioritzi el fet que els serveis, com pot ser el servei sanitari, funcionin al màxim nivell possible.

En relació amb la interpel·lació, bé, agafant les paraules de la Sra. Castillo destaca dues qüestions per basar aquesta interpel·lació, que són el trasllat i el pàrking, el tema del pàrking.

Bé, en relació amb el tema del trasllat m'unesco a les paraules de l'anterior portaveu i, bé, creim, consideram que encara que es reconeix que hi hagut incidències, algun problema, totes aquestes incidències que hi ha pogut haver són proporcionals al que suposa un trasllat d'aquesta magnitud. Vull dir que, no vull ser molt simplista, però tots sabem que qualsevol trasllat, fins i tot domiciliari, du una sèrie d'incidències; siguem proporcionals, siguem proporcionals, només deman això. Llavors és cert, i el conseller és el primer a reconèixer que hi ha hagut algunes qüestions, algunes incidències, però que totes elles són proporcionals a la magnitud d'aquest trasllat.

Temes partidistes. Bé, el trasllat s'ha fet bastants de mesos abans d'unes eleccions. Jo crec que una foto el mes d'abril s'hagués pogut haver considerat encara més tema partidista. Bé, de totes maneres crec que no hem d'entrar en aquesta qüestió. A més, tal i com ha explicat el conseller, el Sr. Conseller ens ha explicat que, la decisió del trasllat, no la pren ell, persona única física, sinó que és un, diguéssim, comitè de tècnics, de savis, que prenen una decisió.

El tema de..., crec que tampoc no hi ha molt més a dir. El tema del metro, la comparació amb el metro. Uf!, Sr. Conseller, jo és que crec que aquí no... Retenint les imatges que tots hem vist a la televisió a nivell nacional d'un metro ple absolutament de corrent d'aigua i comparar-ho amb alguna cosa que de fet no ha passat a l'hospital jo crec que surt de tota mesura. També aprofit per dir que, bé, Sr. Conseller, tal volta ens hagués agradat veure que la línia del metro, ja que el Partit Popular estava construint l'hospital, hagués previst i hagués iniciat el tema de dur el metro cap allà. Tampoc no ho varen fer.

Bé, tema del pàrking. Jo, Sr. Conseller, a voltes és que passen coses que com a ciutadana..., no ho sé, ja em sorprenen directament. Es parla per part del Grup Popular d'un tema que va contractar ell, és a dir, és que és una qüestió un poc esquizofrènica. El Partit Popular en el govern firma unes adjudicacions, firma unes qüestions, i ara treuen en cara a l'actual govern una situació que ve heretada del Partit Popular i a més l'únic que està fent el Govern és intentar solucionar la problemàtica heretada d'un mal acord. És a dir, la capacitat original del pàrking eren 1.926 places; s'ha augmentat a 2.326 places; no hi havia 930 places gratuïtes, sinó que es parlava, i a més aquí consta, en el plec del contracte, que es reservaven però no eren gratuïtes. El preu eren 45 euros mensuals per aparcament destinat a professionals; s'ha davallat a 20 euros mensuals; s'està parlant de diversos preus en funció de la necessitat d'aquestes places. S'ha hagut de treballar, s'està treballant per millorar aquesta situació, per solucionar un problema, i encara diuen que hi pot haver alguna cosa rara! Bé, que vagin a la Fiscalia; bé, la Fiscalia l'únic que està investigant fins ara és un tema d'una adjudicació d'un pla de comunicació que va fer el Partit Popular. Llavors, bé, creim que la interpel·lació no està justificada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Torres ha d'anar acabant.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Molt bé, idò gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres.

Rèplica del grup autor de la interpel·lació, cinc minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. El primer que vull fer és fer constar la meua protesta. Cada vegada..., i no per vostè, Sra. Presidenta, que li agraeix la seva intervenció. Cada vegada que aquesta diputada surt a criticar alguna cosa de la Conselleria de Salut és amenaçada o insultada, avui pel Sr. Alorda amb Pula, després l'altra que diu que si Fiscalia investiga un pla de comunicació que, per cert, ha pagat el Sr. Antich... Sí, sí, sí. No em puc dirigir a vostè, Sr. Alorda, però vostè ha dit que he d'explicar allò de Pula. Li ho explicaré; vostè pugui aquí i torni a dir que aquesta persona, aquesta diputada, com a consellera va dormir a Pula gratis i el denunciare perquè és mentida. Però vostè faci-ho, eh?, jo estaré encantada de denunciar-lo, perquè estic cansada que impunement se'ns insulti, al govern Matas, per coses que no hem fet o per coses que ni tan sols són delictes.

(Alguns aplaudiments)

Però no, ens hem d'acovardir, hem de callar, i impunement és un acarnissament per una qüestió, perquè si comparam la gestió de la passada legislatura amb aquesta no hi ha color, no hi ha color. Però és igual, és igual, és igual...

(Més aplaudiments)

...hi estam acostumats, hi estam acostumats. És impune i no passa res. Per tant vostè continuï així, Sr. Alorda.

(Remor de veus)

Centrem-nos en la qüestió del debat, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Aina Castillo, per favor centri's en el tema.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Si, em centraré, Sra. Presidenta, perquè també crec que és molt més important parlar del tema que ens ocupa.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor... Per favor, senyors diputats i diputades... Sr. Alorda, per favor, deixi intervenir la Sra. Aina Castillo, per favor. Sra. Aina Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Conseller, vostè comença com sempre, lamentant que han de posar en marxa l'Hospital de Son Espases. Aquell mal de cor sap què ens va costar, a tots els ciutadans? Vostè ho sap, encara no ho ha dit, ho sap; més d'1 milió d'euros que ha hagut de pagar a la concessionària per suspendre les obres dos mesos. Sí, però vostè continuï començant sempre de la mateixa manera, però nosaltres, mentre, pagam.

Després es lamenta i plora un poquet i diu: "Vostè sap com és de difícil posar en marxa cent aixetes d'aigua a la mateixa vegada?"; clar que és difícil, conseller, però vostè deia al Govern (...) no aprendre, i a més vostè ha pagat més de 400.000 euros a una empresa perquè s'encarregui del trasllat. Per tant no em vengui a explicar com de difícil és posar 400 aixetes d'aigua en marxa i vengui a plorar.

Després diu que nosaltres varem tenir problemes. Clar que varem tenir problemes!, més dels que vostè ha dit. Me'n record que fins i tot a un dels hospitals que va inaugurar hi va haver un conat d'incendi, és ver, és que és així, i a posta li he dit que havíem estat prudents durant dos mesos o 40 dies, si vostè vol dir 40 dies en lloc de 60. És ver, varem tenir molts de problemes. Però la diferència, conseller, va ser el tarannà, el tarannà. Nosaltres no varem anunciar la data d'obertura fins que les coses no varen estar llestes. Els hospitals, els tres, estaven equipats, quan varen començar estaven equipats; ara encara s'estan adjudicant equipaments de Son Espases, i a més mai no varem tenir la contestació que vostè està tenint per l'Hospital de Son Espases. Per tant ja no és que li ho digui aquesta diputada sinó que li està dient la població, els ciutadans en general.

El que sí ha quedat clar, o almanco a mi m'ho ha semblat, i no sé què pensarà la resta de diputats, i si qualcú ens sent, és que vostè ha reconegut que hi ha molts de problemes, conseller, ho ha reconegut, ha dit que hi ha molts de problemes. La diferència, o els problemes als quals vostè diu incidències, petites incidències, és el que, no aquesta diputada sinó els professionals de Son Espases, els diuen inconsciències. Sí, conseller, vostè ha reconegut que hi ha molts de problemes, i els professionals -repetesc- diuen inconsciències a allò que vostè diu incidència.

Ara bé, com que no tenc molt de temps per contestar, el que no ens ha quedat clar, perquè no ens ho ha explicat, són dues qüestions, per centrar en dues qüestions la interpel·lació, que no ens ha ofert dades. La llista d'espera de consultes externes no ens l'ha donada. El nivell d'absentisme diu que té dades, però tampoc no ens les ha donades. Però tampoc no ha explicat l'estafa del pàrking dels treballadors, perquè és una estafa en tota regla, podem venir aquí a justificar tot el que vulguin, és una estafa seva cap als professionals. En el model econòmic inicial, si vostè i jo hem de discutir no solucionam el problema, remeti la documentació al síndic de Comptes, digui-ho a la Sindicatura de Comptes i que ho interpreti, perquè supòs que vostè si pot gaudir de 934 places gratuïtes ho farà, o no, conseller? Per tant remetem la documentació a qui ho pot interpretar i que ho interpreti. En el model inicial hi havia 934 places gratuïtes per als treballadors.

Vostè no m'ha contestat perquè supòs que com sempre fa, vendrà a la rèplica i em contestarà quan jo ja no li puc contestar. Per tant, acabaré dient-li, primer, vostè ahir va fer una nota de premsa, on deia que la culpa que els professionals i els usuaris paguin el pàrking és del Partit Popular. No és veritat, conseller, i vostè ho sap. Sap per què es va fer un model de concessió i no va quedar més remei?, perquè el Sr. Rodríguez Zapatero, mentre pagava hospitals a Astúries, a Cantàbria i a les comunitats socialistes, aquí s'hi va negar reiteradament, malgrat tenir la insularitat. Per això no teníem finançament i varem fer el model de concessió. Per cert, a Eivissa els diputats del Partit Popular d'Eivissa i d'altres partits, preparin-se, perquè tot i que el model, segons el conseller és el del Partit Popular, el nou Hospital de Can Misses també té externalitzat el servei d'aparcament. Per tant, en dos dies, quan s'acabi l'hospital, els professionals i els usuaris també hauran de pagar el pàrking. Per tant, crec que és un mal argument donar la culpa al Partit Popular.

Insistesc, el metro amb el Partit Popular estaria fet i les comunicacions millorades. En definitiva, Sr. Conseller, ho he dit abans...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, ha d'acabar.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Acab, Sra. Presidenta. Ho té clarament en el plec, si vostè no ho sabia, aprofiti i demani-li-ho a la concessionària, però està previst que 930 places les pagui l'ib-salut perquè siguin gratuïtes per als treballadors, i la resta, a partir de 930 places, són precisament a 45 euros. Però les primeres 930 han de ser gratuïtes. Per tant, li demanam que doni gratuïtament aquestes places als treballadors, Sr. Conseller. I deixi de gastar doblers en qüestions més supèrflues. En podríem parlar -ara no tenc temps-, però han adjudicat contractes per a *chaquetas verdes*, per distribuir els equipaments, milers d'euros, que no tenen cap utilitat, i en canvi no es dediquen realment a millorar les condicions dels professionals.

En definitiva, Sr. Conseller, ha reconegut a la seva intervenció que hi ha molts de problemes i jo, conseller, li dic, li deim des del Partit Popular, que no ho ha pogut fer pitjor. I el seu problema no és que jo ho digui aquí avui en aquesta tribuna, el seu problema és que avui no hi ha cap professional de Son Espases i no hi ha cap ciutadà que pensi el contrari. Tothom pensa que ho ha fet malament, que el Govern no ha sabut gestionar aquest trasllat i, per tant, li demanam que s'aturi... Bé, tal vegada els seus diputats pensen que ho ha fet molt bé, però en general la població no pensa el mateix, pensa que s'han fet malament les coses i des del Partit Popular, perquè estimam l'Hospital de Son Espases, sabem que és un bon hospital...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, ha d'acabar.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

...i sabem que hi ha bons professionals, li demanam que s'aturi, parli amb els professionals i faci les coses ben fetes. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de contrarèplica el Sr. Conseller de Salut té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Primer, no comparis determinats hospitals en el seu procés d'obertura, perquè una cosa és construir un hospital amb pressupost propi i una altra cosa és construir-lo amb un model de concessió, perquè la forma de finançament és absolutament diferent. Per tant, un no pot tenir un hospital acabat i deshabitat durant 6 o 8 mesos, perquè la que introdueix la variant electoral és vostè perquè diu que es podria haver obert després del mes de maig.

Nosaltres sempre hem reconegut que hi ha incidències, però dins una normalitat d'un procés d'obertura. Jo no he dit ni que hi hagués problemes molt greus, ni molts de problemes. En cas contrari, aquest hospital no hagués fet aquesta setmana una mitjana de 90-100 intervencions per dia. Vostè creu que podria tenir 600 persones ingressades? No. Incidències, sí que n'hi ha

hagudes. Vostè demana llistes d'espera, si vostè ja m'ho va demanar, ja li ho he dit. Hi havia un pla preparat abans del trasllat i hi ha un pla preparat per a després. Què pretén que fem la mateixa activitat durant el trasllat? Clar que no ho podem fer, tenim un pla que acompanya aquest trasllat.

Vostè torna a citar el tema de l'absentisme. El mes de desembre comparat amb el mes de l'any anterior, s'han produït menys de 3.000 dies de baixa en infermeria. Jo no entenc d'on surt la seva afirmació. I realment al final ho ha dit, la culpa del pàrking és de Zapatero també. Jo ja no entenc res. Dir coses com les que vostè ha afirmat que vostè sap que les transferències sanitàries varen suposar entre altres coses que les infraestructures les pagava i les finançava cada comunitat autònoma. I els acords que hi ha hagut vénen del Govern del PP que hi havia l'any 2001. I són Valdecilla i l'Hospital d'Astúries, amb una particularitat, i varen ser decisions de governs del Partit Popular. La resta són mentides.

Tema pàrking, vostè ahir va quedar ben satisfeta en el tema del pàrking, ben satisfeta. Què és el que vostè va adjudicar i contractar?, què és el que va fer? Primer, 1.846 places, sí, 930 per a ús del personal de l'hospital. Però enlloc no diu que el que vostè va signar és que fossin gratis. Una reserva d'ús no vol dir que no es pagui, no és així? I quan un tresca i mira després troba que el plec de condicions diu: "*tarifa mensual para personal, 45 euros/mes*". No ho entenc, no ho entenc, o sigui una reserva d'ús, però després hi ha una tarifa de 45 euros per mes. I després trobam una altra cosa que també és molt particular, diu: "*aparcamiento reservado. Se designaran unas plazas del aparcamiento subterráneo y se podrán a disposición de la administración sanitaria, estando situadas las mismas en una área preferente. Zona VIP*". Bé. I després encara trobam una altra cosa i és que a la formalització del contracte resulta que vostè, Sra. Castillo, accepta pagar 206.000 euros anuals a la concessionària per al tema del pàrking. Conclusió, vostè dona 206.000 euros per pagar 200 places d'una àrea preferent, no sabem què, sembla que és VIP. Això està a les condicions, vostè té tota la informació. Això traduït per la Sra. Castillo són 930 places gratuïtes per al personal. *Compare y compre*. No són places gratuïtes, l'únic que es pretenia pagar amb aquests 206.000 euros eren 200 places reservades.

I què hem fet nosaltres? Miri, per començar ampliar les places de pàrking. Segon, la meitat per a ús del personal. Hem eliminat aquestes 200 places VIP gratuïtes. I què hem fet amb aquests 206.000 euros? Idò hem mirat que el conjunt de professionals hagi de pagar menys. Efectivament, perquè la concessió la va fer vostè, la concessió la va fer vostè. Vostè és com una mare que ja no reconeix ni el seu fill. Pareix que fa una negació del que vostè ha adjudicat. Vostè ha adjudicat això amb aquestes condicions. Què hem fet nosaltres? D'aquests 206.000 euros en sortirà beneficiat el conjunt dels treballadors. I això no vol dir ni gratis total, que és el que va dir ahir, ni vol dir que això sigui una estafa. Són unes condicions que vostè va deixar en el contracte i que nosaltres amb aquests 206.000 euros enlloc de finançar 200 places reservades, les destinam al conjunt de treballadors. D'aquesta manera aconseguirem que els treballadors paguin menys, efectivament, no aquells 45 euros que vostè va deixar per escrit. I una altra cosa, surten guanyant amb mesures addicionals, persones que fan hemodiàlisis, la gent de torn fix de vespre, o, per exemple, que tampoc no es diu, es pot aparcar durant 30 minuts sense cap despesa. Això tampoc no

estava previst en el seu contracte. Per tant, crec que no és exactament el que vostè va dir.

I per acabar, vostè ha afirmat que cap professional, cap ciutadà d'aquesta comunitat autònoma veu amb bons ulls aquest hospital. Si em perdona, jo visc a una altra comunitat autònoma. Ha dit "cap professional i cap ciutadà". Jo avui matí he estat a Son Espases i he estat amb professionals i sé què pensen iestic -no em cansaré-, però li puc dir que pel carrer molta gent em dóna l'enhorabona, i no me la dóna a mi, la dóna als professionals perquè aquest hospital funciona...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Per tant, Sra. Castillo, o vostè viu a un altre món o jo visc a un altre món. Li puc assegurar que aquesta categòrica afirmació que cap professional, ni cap ciutadà d'aquestes illes està content, això ho ha dit vostè, no ho dic jo, és que vostè és molt taxativa. Vagi-se'm a Son Espases, si vol jo la hi duré, la hi drem i veurà com funciona aquest hospital, vagi-ho a veure! M'entén? Aquest hospital funciona, i vostè va pactar unes condicions del parking i no són les que vostè va voler contar ahir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

III.1) Moció RGE núm. 6121/10, presentada del Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5599/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de dues mocions. En primer lloc debatrem la RGE núm. 6121/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma. És derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5599/10. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià que ja està preparat.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, efectivament estam davant d'una moció que és conseqüència de la interpel·lació presentada i debatuda sobre el traspàs de competències de l'Estat a la comunitat autònoma. Ja en el debat de la interpel·lació vàrem constatar, almenys des del punt de vista d'Unió Mallorquina, que l'estat autònom viu una certa involució o almenys una pretensió d'involució. I des d'Unió Mallorquina volem combatre aquesta pretensió d'involució perquè pareix, per a segons qui, que tota la culpa de la situació econòmica i de la crisi és de les comunitats autònomes. Evidentment nosaltres no compartim aquestes opinions. Ja vàrem dir en el debat de la interpel·lació que del dèficit de totes les administracions públiques de l'Estat espanyol un 17% correspon a les comunitats autònomes. Per tant, no li correspon la gran part del pastís del dèficit públic de les administracions a nivell de l'Estat.

També volem constatar que a l'exercici 2008-2009 l'Estat ha disparat el seu dèficit públic més d'un 225% i les comunitats autònomes al voltant d'un 35%. Per tant, qui ha provocat una greu situació econòmica de dèficit no són les comunitats autònomes, és en tot cas el Govern central. També volem constatar que hi ha efectivament una multitud de duplicitats administratives, però el principal culpable d'aquestes duplicitats i qui primer hauria de depurar aquest sistema institucional és l'Estat, que manté ministeris i que manté tota una estructura burocràtica que duplica funcions i que no té sentit, atès que les competències són exclusives de les comunitats autònomes. Podríem parlar d'habitatge, podríem parlar de cultura, podríem parlar de moltes coses, pera les quals no se sosté que l'Estat mantengui aquest grau d'estructura burocràtica.

Però bé, això seria el debat teòric, un debat teòric que és interessant i que avui entenc que produirà una sèrie de contradiccions, perquè aquí hi ha representants de partits polítics i de grups parlamentaris que a Madrid diuen una cosa i llancen un missatge i aquí en el debat de la interpel·lació i probablement -esper- en la votació de la moció tendran una opinió, em permetran almanco des de la meua percepció, bastant contradictòria.

Dit això, pas al contingut concret de la moció. El primer punt de la moció el que vol fer és constatar el magre balanç d'aquesta legislatura, ho vaig dir a la interpel·lació. Pensàvem que durant aquesta legislatura, amb un estatut d'autonomia nou, del 2007 i amb un govern amic a Madrid, teòricament havia de ser la de l'aprofundiment i el traspàs de tota una sèrie de competències. De fet en el pacte de governabilitat del 2007 es preveia aquest traspàs de competències. El resultat, el balanç d'aquests tres anys i mig la veritat és que és magre. I he posat "magre balanç" perquè fins i tot un grup parlamentari que dóna suport al Govern va utilitzar aquest terme. Per tant, entenem que només és recollit en el primer punt el que se va constatar en el debat de la interpel·lació i crec que és positiu que quedi constatat així.

El segon punt de la moció és intentar fixar un termini per a una competència que se'ns va expressar per part del Govern i per part del conseller de Presidència que estava en un grau de negociació avançat. Aquesta competència que és molt important per a les Illes Balears és la competència en matèria de litoral. És evident que nosaltres des d'Unió Mallorca faríem un plantejament més ambiciós en relació amb les competències de costes i litoral que haurien de tenir les Illes Balears; però bé, si el traspàs de competències se circumscriu a autoritzacions i concessions, benvinguda sigui, perquè ja és una passa i ja millorarem una part del nostre turisme que té aquestes instal·lacions de temporada a les platges tan importants i que s'endarrereixen tant les seves tramitacions i les seves adjudicacions, afectant -com dic- la principal indústria del país. Per tant, el que demanem en aquest segon punt de l'ordre del dia és que abans d'acabar aquesta legislatura s'hagi completat la transferència en matèria de litoral.

El tercer punt, el tercer punt que sembla que pels comentaris d'alguns diputats no té la redacció tan afortunada com hauria de ser, però sobre el qual estic obert a transaccions, a esmenes, a canvis, tracta sobre el tema dels aeroports. Sabem que el Govern central ha canviat d'opinió en relació amb els aeroports. Aquí es va començar, i ja ho vaig constatar en el debat d'interpel·lació, que s'havia d'aconseguir la cogestió i que era una cosa immediata, segons va dir el president del Govern en el debat d'investidura, i d'immediata no ha tengut res, perquè som al 2011 i encara no és una realitat; pareixia que el Govern central apostava per una cogestió només d'alguns aeroports, Madrid i Barcelona, després pareix que anam cap a la privatització, amb un primer estadi d'alguns aeroports i després pareix que de tot el sistema d'AENA. Evidentment nosaltres no compartim en absolut aquest model que es defensa per part del Govern central.

Nosaltres consideram que els aeroports, en els territoris insulars més que a cap altra banda, s'han de gestionar de manera singularitzada i en lliure competència. Entenem que aquesta gestió l'ha de fer directament l'administració, com ho està fent a través d'una empresa pública en aquest moment el Govern de l'Estat a través d'AENA, o a través de concessions, però sempre el més important per a nosaltres és que les institucions autonòmiques, en el cas de les Illes Balears, tinguin el paper determinant en els òrgans de decisió i control d'aquesta gestió. La idea és precisament que els territoris insulars, la mobilitat dels quals depèn dels seus aeroports, i que no tenen trens d'alta velocitat i altres sistemes de mobilitat que sí tenen a la península, en el territori continental, puguin tenir un poder de decisió, perquè si els aeroports a tot l'Estat espanyol són importants, a les Illes Balears són cabdals, hi tenen una funció encara molt més fonamental. Per tant, no podem deixar els aeroports, aquestes importants infraestructures en mans d'empreses privades, on la comunitat autònoma, el govern del país no tenguí cap poder de decisió ni cap capacitat de fixar polítiques.

El quart punt de la moció inclou una crida perquè s'avanci en una sèrie de traspassos que consideram importants: justícia, policia autonòmica, polítiques actives d'ocupació o immigració. És veritat que en aquest quart punt hi ha competències que tal vegada són diferents, en el sentit que en la policia autonòmica és evident que la comunitat autònoma ja té funcions que pot materialitzar a través d'una llei i després a través de la creació

d'un cos, però també sempre és necessària una negociació amb l'Estat per assolir altres funcions que no podem assolir en un primer estadi a través d'aquesta llei i la posada en funcionament d'un cos de policia. També estic obert a la millora d'aquest punt, si ho consideren pertinent els senyors diputats.

El cinquè punt de la moció és en relació amb els ports d'interès general. Aquest punt té un precedent en aquest plenari durant aquesta legislatura, perquè ja es va votar la necessitat i la conveniència que determinats ports, avui declarats d'interès general i per tant, competència de l'Estat, passessin a la comunitat autònoma. Són els d'Eivissa, Maó, La Savina i d'Alcúdia. Això que es va votar i que, en teoria, hi havia un acord d'unanimitat a la realitat no s'ha duit a la pràctica i s'ha avançat gens o molt poc.

Per tant, entenem que aquesta transferència de la competència s'hauria de produir o, alternativament, s'haurien de desqualificar com a ports d'interès general aquests ports i, per tant, que passassin a la comunitat autònoma, aquí dins hi ha el tema de les instal·lacions nàutiques, que ja vàrem exposar a altres intervencions, que estam davant d'una competència exclusiva de les comunitats autònomes que exerceix l'Estat perquè les instal·lacions nàutiques estan dins ports de l'Estat, la qual cosa perjudica les instal·lacions nàutiques perquè s'han convertit en la font de finançament de les autoritats portuàries i hi ha un ànim molt recaptador sobre la gestió d'aquestes instal·lacions. Per un tant, no hi ha un ànim turístic, de promoció, de generació de riquesa que pensam, des d'Unió Mallorca, que hauria de ser l'ànim que realment presidís les decisions que es prenen en aquesta matèria de les instal·lacions nàutiques i dels ports esportius.

Finalment, així s'apunta a la moció, diu una cosa òbvia que supòs que tothom compartirà, que és que totes les transferències de les competències que he enumerat es transfereixin amb suficiència financera, és a dir, que no ens trobem, com ens hem trobat amb altres matèries, que realment es produeix la transferència, però que els recursos econòmics que arriben aparellats juntament amb aquesta transferència no són suficients per a la seva gestió adequada. Entenem i això en matèria de justícia és especialment cridaner perquè és evident que és on s'ha aturat la transferència de la competència perquè no hi ha un acord sobre el cost efectiu, sobre la necessitat de nous edificis i sobre totes les peculiaritats econòmiques que requereix l'assoliment d'aquesta competència. Per tant, aquests són els sis punts de la moció que pensam que recull amb bastant exactitud l'esperit de la interpel·lació.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn de fixació de posicions i, per un temps de deu minuts, té la paraula el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, en aquest cas el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Melià, bé, tal i com apuntava coincidim en un percentatge molt elevat amb la seva intervenció, només apuntaria una precisió que crec que compartirem, jo crec que no hi ha solament una pretensió d'una involució cap als centralismes, jo diria que hi ha hagut una involució efectiva. És a dir, jo crec que, com a mínim, l'èxit de les tesis del Partit Popular recollides en la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya marca un altre escenari de repartiment competencial entre Estat i comunitats. Confio que sigui un apunt, una anècdota que es puguí corregir perquè altres vegades el Constitucional ha matisat i ha canviat una línia, però el fet de com a capítidismuït el paper dels estatuts, jo crec que els ha expulsat del bloc de la constitucionalitat i d'alguna manera precisar, garantir els mínims d'autogovern, crec que ha quedat bastant tocat en aquest sentit.

Això no és un fet només jurídic d'una qüestió, és tot un moviment polític que hi ha darrera, evidentment no hi ha sentències si ningú no impugna i argumenta, i hi ha realment després tot l'anunci que vostè apuntava sobre que això només han estat les olivetes prèvies de tot un procés de recentralització de l'Estat primer i culpant, a més, les comunitats, perquè aquest és -jo crec- el gran parany al qual no hem de caure i coincidim amb vostè de desemascarar-ho abans d'arribar a aquest procés de centralització, es tracta de denigrar, d'alguna manera, de llevar prestigi a la feina feta aquests anys dins l'estat autonòmic. Per tant, es tracta que hi hagi un clam social perquè hi hagi aquesta centralització. Hi ha hagut enquestes aquests darrers temps fins i tot apuntant que si les comunitats autònomes havien anat massa enfora, etc. Crec que aquest punt l'hem de vetllar quan, jo crec que coincidirem, jo crec que coincidirem fins i tot tots els diputats d'aquesta casa -i m'atrevesc a dir que la immensa majoria dels inquilins que ha tenguut aquesta casa durant l'autonomia-, que s'ha fet un avanç importantíssim i que el fet de tenir autogovern a les Illes Balears tot i el migrant que ha resultat tots aquests anys, no en parlem tots els anys vuitanta, ha estat un procés d'èxit per a la nostra ciutadania. I més que volem perquè més que es pot aprofundir i encara té grans defectes el model.

Vostè parlava que també hi ha disfuncions quant a la despesa de l'Estat, jo diria que no crec que l'Estat en general pugui mostrar l'administració perifèrica a les Illes Balears com el gran exemple d'una millor gestió respecte de l'autonòmica, pens en el col·lapse de l'Administració de Justícia; pens en les instal·lacions que tenen les forces de seguretat i com s'han hagut d'involucrar des dels consells, els ajuntaments i tots els altres organismes; pens en el funcionament del cadastre i com està casat o no casat amb la resta de forces i sense entrar-hi. Per tant, crec que també oblidam dins aquests paràmetres, és pura ideologia amb molt poques dades pràctiques, allò que es fa aquest temps. Per tant, a nosaltres ens sembla bé el plantejament que vostè fa, crec que el moment polític s'ha de tenir present que no el decidim des d'aquí, és veritat que a vegades les Illes Balears han mostrat o han transmès un cert cofoisme amb la seva situació amb una manca de fermesa en les seves reivindicacions, també ho expressa, d'alguna manera, la representació en les Corts Generals que té el país i que això, doncs, ho hauríem d'afrontar. Ara, no lleva que en qualsevol negociació hi ha una altra part de la negociació, jo sempre he

estat escèptic i el nostre grup ho ha expressat en moltes ocasions en aquesta caricatura dels governs amics, no crec que hi hagi anat per amistats sinó per política quan hi ha hagut minories i quan hi ha hagut grups que a nivell de Corts Generals han estat capaços d'arrabassar acords en aquest sentit, més que el mateix color polític a una banda i a l'altra.

En qualsevol cas, quan reivindicam davant l'Estat jo crec que és bo que hi hagi aquí una unitat més que intentar culparnos a nosaltres mateixos de no haver aconseguit coses de l'Estat quan l'Estat les nega. Crec que ho hem vist sistemàticament, a vegades hi havia hagut quan el Partit Popular no aconseguia una competència que l'havia demanada pareixia que eren uns mals negociadors o ara resultarà que aquí som nosaltres mal negociadors. Confio que dins el balanç de la legislatura, a la qual Unió Mallorquina ha participat en un bon tram, difícilment crec que carregarem les tintes sobre qui ha estat el que les ha demandades sinó que qui és que no les vol o no està en condicions o no vol políticament entregar-les.

Crec que això és important i, per tant, com a mínim, avui aquest pronunciament que és cert que arriba al final de la legislatura, però que encara pot tenir algun èxit i en qualsevol cas sempre és útil aquesta afirmació des de la màxima institució d'autogovern com és el Parlament.

Del primer punt, vostè m'atribuïa la paraula "magra" que jo no sé si l'hagués posat talment en aquesta resolució, ja li ho dic, però es cert que la vaig utilitzar en el debat i crec que, no sé, expressa quin és realment el resultat final. Ja dic, segurament no hagués estat la que jo hagués triat per posar en aquest primer punt, però tampoc no li farem cap esmena.

En el segon punt, creim que és difícil posar el maig de 2011, és una cosa que estreny molt, però en el sentit general que la matèria de litoral hauria de ser ja i, per tant, entenc la idea que ha de ser dins aquesta legislatura, nosaltres li donarem suport. De fet, el nostre grup va ser molt crític, com vostè sap, l'any 83 amb aquell primer estatut on vàrem passar del 151 al 143 i record que d'allò que més bravejaven en aquell moment els seus ponents, algun amb una trajectòria de reivindicació de l'autogovern tan, jo diria, incontestable com era Gori Mir, va ser haver incorporat a ordenació del territori i litoral, que no tenien els altres estatuts i nosaltres des del 83 tenim aquest "i litoral" dins l'ordenació del territori. La veritat és que ni en els plans ni en l'expressió pràctica no ha estat gaire útil aquella pretensió. Justament, també una de les poques vegades que varen fer alguna cosa el Sr. Fiol va trobar per bo aquell projecte pedagògic de la piscina de la Costa dels Pins que francament com a anècdota de l'exercici de la nostra competència en matèria de litoral confiem que tenguem altres mostres per expressar el que podem aportar des de l'autogovern. Però crec que realment és útil i és necessari que aquesta competència arribi i arribi aviat.

Els aeroports -no hi insistiré- és un debat que l'hem tengut en moltes ocasions, hi hauria precisions respecte del règim, però com que torna a ser -jo entenc- un refermar aquesta demanda per part del Parlament, nosaltres hi donarem suport com també en els avanços en transferències tan importants i tan delicades com per fer-se'n en dos minuts com són justícia, que ja dic que té unes mancances que caldrà arreglar perquè sinó heretaríem, assumiríem un col·lapse sense benefici d'inventari; la policia autonòmica que certament també és un procés que s'ha d'avançar; i les polítiques actives que aquesta sí que veig que podria ser també molt més immediata. La gestió de la immigració completament d'acord, hi haurà els serrells respecte de quines són les competències que puguem tenir d'execució, però certament la primera arribada, tot el contracte d'arribada i de recepció per part d'aquesta població, segur que seria un altre si es fes des de les institucions d'autogovern que no com es du a terme en aquests moments. També d'acord amb els ports, també són altres debats que hem tengut en aquests moments.

I la darrera demanda, que hi hagi suficiència financera certament és imprescindible, tot i que també som conscients del moment polític i econòmic que vivim i que si les demandes són a nivell de justícia mínim que nosaltres reivindicam són realment en aquests moments difícils d'assolir, però només des de la fermesa jo crec que només de (...) i el que vostè expressa des de la congruència entre allò que es diu aquí, allò que es vota aquí i llavors allò que fan els mateixos partidaris del que es vota aquí a les Corts Generals, realment canviariem el panorama que en aquest moment tenim i que està ple de nigns que pareix que anuncien pluja.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Boned. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Vagi per endavant l'anunci que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a la moció que presenta Unió Mallorquina, si bé crec que val la pena fer algunes consideracions sobre els diferents punts de la moció. Clarament podríem fer dues parts, dos apartats, un que fa referència a competències concretes i que es detallen en els punts 2, 3, 4 i 5 i que hi podem entrar i llavors uns altres, que jo no tenc més remei que relacionar, que són els punts 1 i 6.

Respecte de les propostes concretes de les transferències que reclamen, concretament el punt 2 parla de la competència en matèria de litoral, crec recordar, i aquí també s'ha reconegut per diferents portaveus, que el mateix conseller en la seva intervenció en la interpel·lació va dir que aquesta era una acció que sí estava avançada, que fins i tot hi havia possibilitats que fos una de les que quedàs enllestida i tancada abans d'acabar aquesta legislatura. Per tant, creim que, com ha dit algun altre portaveu dubtant que pel maig de 2011 pugui ser possible, si

tenim en compte l'anunci o l'exposició que va fer el conseller no és una opció descartable.

En el tercer punt es parla del tema d'aeroports, un tema molt debatut en aquest parlament i on ha quedat molt clar sempre que tots coincidim en la necessitat de gestionar els aeroports de les Illes Balears d'una manera molt diferent a la que tenim ara. És cert que s'han produït per part del Govern central manifestacions diferents respecte d'aquesta situació, però també no és menys cert que des dels grups, com a mínim del Grup Parlamentari Socialista en aquestes illes, sempre s'ha mantingut el mateix criteri i avui continuem defensant exactament el mateix, entenem que una proposta aprovada en aquest parlament i que diu clarament que hem de buscar i hem de caminar cap a una proposta de cogestió aeroportuària. Per tant, independentment de la proposta que el Govern de l'Estat pugui fer respecte de la privatització o no, o semiprivatització d'AENA hem de defensar, i crec que així i no m'equivoc si dic que així ho fa el Govern davant Madrid, la necessitat d'un criteri propi de gestió particular respecte dels aeroports de les nostres illes. Ho hem dit i ho hem defensat perquè, a més, entenem que és la millor manera que participin tant les administracions d'aquesta comunitat autònoma com els sectors econòmics, que també tenen molt a dir en aquest tema. Creim que aquesta és la millor opció i la defensam també.

En el punt 4 reclama la necessitat d'avançar en transferències que estan negociades, que s'estan negociant: justícia, polítiques actives d'ocupació, immigració, i fa referència també a la policia autonòmica. Jo no m'estendré en moltes d'elles perquè recordar simplement allò que va afirmar el conseller en la interpel·lació i afirmar que tot és així, simplement matisar, quan parlem de polítiques d'ocupació crec que també va quedar clar que tenim aquestes competències, del que parlem és de gestionar aquelles quotes d'incentiu per a la contractació, que a més recentment han estat traspassades a altres comunitats autònomes com a Euskadi i a Canàries. També recordar que hi ha l'anunci fet i el compromís que, precisament, després d'aquesta concessió a aquestes dues comunitats autònomes hi ha la decisió, a una propera reunió per part del Govern de l'Estat, de negociar amb la resta de les comunitats autònomes que també disposin d'aquesta competència. Per tant, crec que va ben encaminada en aquest cas.

Les de justícia les coneixem, les de justícia per ventura són les que més clarament podríem lligar en el punt 6 on es posa de manifest la necessitat que les competències que arribin a aquesta comunitat autònoma ho facin amb un finançament assegurat i correcte, no com ens ha passat altres vegades que hem acceptat competències i portam molt de temps reclamant la necessitat de millorar el seu finançament.

El punt 5 que fa referència als ports jo diria el mateix que he dit en algun altre, hi ha un acord de Parlament i estam disposats a defensar aquest acord. És més, m'atreviria a recordar que va sortir de l'acord parlamentari una proposta d'una ponència, en la qual estàvem tots representats, on es va decidir iniciar uns tràmits i vàrem poder constatar i comprovar que el mateix govern havia iniciat algunes propostes que s'anaven a fer partint d'aquesta ponència i el Govern ja les havia avançades. Per tant, la decisió en aquest moment va ser deixem que el Govern continuï fent la feina que toca i no dupliquem feines buscant el mateix i per això es va tancar també aquella ponència, però vull

dir que estam d'acord, que sí entenem que és de justícia reclamar el traspàs d'aquests ports d'interès general a la comunitat autònoma.

I ara sí vull fer referència a aquests punts 1 i 6. És fonamental, com diu el punt 6, que qualsevol competència que arribi a aquesta comunitat autònoma tenguí el finançament que li toca. Hem d'aprendre d'errades, ja ho vaig dir a la interpel·lació, d'errades del passat, no podem acceptar perquè sí, per moltes ganes que tinguem de gestionar determinades competències, no hem de dir que sí només per aquestes ganes que tenim si no tenim garanties que aquesta competència vendrà acompanyada d'un correcte funcionament. Com a mínim aquesta és l'opinió del Grup Parlamentari Socialista. I si partim d'aquesta base evidentment tampoc no podem rebutjar el punt primer perquè el resultat potser no desitjable, perquè hauríem desitjat tots que anàssim més enllà i tenguéssim més competències de les que hem aconseguit en aquesta legislatura, però ja vaig dir en el seu moment que estam en una situació que no permet segons quins avanços a pesar que sí hi ha bona intenció.

Les competències són per via de negociació, hi ha dues parts i s'ha de negociar, per molt bona intenció que posi un, si un altre té limitacions, les que siguin, i en aquest cas són molt clares, per poder acceptar tancar aquesta negociació, tenim un problema que hem arrossegat al llarg de tota aquesta legislatura, ara, jo no estic tan d'acord amb alguna afirmació que he sentit d'algun portaveu que estam en un procés d'involució de l'Estat de les autonomies, com a mínim el govern actual no és aquesta la intenció que té ni ho ha manifestat tampoc així en cap cas, podem posar en dubte si algunes afirmacions referides a alguna comunitat autònoma hi estam d'acord o no, però, com a mínim, les del Govern no han suposat en cap moment que es vulguin donar passes enrere en aquest estat de les autonomies.

El que sí tenc clar, Sr. Melià, ja vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar-ho a la interpel·lació i segurament avui també ho sentirà, tots donam suport a la seva proposta, tots estam d'acord en això, ara bé, no tots després mostram la mateixa predisposició. Jo estic d'acord que hi ha ocasions en les quals podem tenir discrepàncies d'allò que es reclama des d'una comunitat autònoma i allò que des del Govern de l'Estat s'està disposat a acceptar realment, fins i tot quan el color polític és el mateix, tots coneixem que hi ha limitacions pels dos costats.

Ara bé, en algun cas dels que vostè sentirà avui li diran que sí, però les discrepàncies no vénen entre aquí i Madrid, sinó que fins i tot aquí mateix hi ha discrepàncies perquè un grup parlamentari defensarà una cosa, però potser llavors, qui té realment la potestat i decisió dins el mateix entorn, hem pogut sentir avui, que carregava directament sobre la possibilitat que la comunitat autònoma obtingués més competències i això, crec que també ho hem de dir. No podem fer el discurs de reclamar competències quan el nostres companys de partit surten públicament fent declaracions en què diuen "no volem més competències perquè és un desastre", perquè es defensa i es dóna credibilitat a allò que deien alguns que aquest estat actual mostra un territori fragmentat i enfrontat. No és aquesta la intenció, com a mínim, del Govern socialista i no ho és tampoc del Grup Socialista.

Per tant, repetesc, votam a favor, però aquestes coses m'agradaria que quedassin clares perquè després algú pot intentar jugar a aquest escenari de la confusió que no és desitjable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Huguet. El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, és evident que no entraré a respondre ni tan sols les insinuacions d'alguns portaveus respecte de la postura del partit i del Grup Popular en relació amb les autonomies i la competència, però sí que vull fer una declaració que tant serveix aquí com dins el partit com a Madrid.

Tot el que fa el sector públic és per als ciutadans i els ciutadans el que volen és ser tractat iguals, tant si són a Cadis com a La Corunya com a Girona com a les Illes Balears com a Canàries. Per tant, tot té sentit -tot té sentit- si una persona, un vot, un dret igual i ben tractat, tot allò altre per arribar a la conclusió que això no és així i que hem de ser desiguals -i no deman *café para todos*, també ho explicaré- si tot serveix per fer desiguals el Partit Popular no ho defensarà, quedi aquest principi ben assentat i crec que seria ben hora que els polítics fossin conscients -com defensa el meu partit en l'àmbit nacional i aquí- que ens hem d'asseure i hem de racionalitzar el sector públic.

El sector públic és un problema per al bon funcionament econòmic i social dels ciutadans d'Espanya i per tant, ens hem d'asseure i hem de racionalitzar el que hem fet fins ara. Això d'avaluar resultats es fa a qualsevol empresa per petita que sigui i jo he vist del sector públic -i ho he cercat- molt poques avaluacions de resultats. Ara mateix a Presidència tenen una pàgina web on parlen que els diguin quines són les iniciatives del processos, però dels resultats, silenci.

Dit això, entraré al que és la proposta del Grup Mixt, d'Unió Mallorquina. Naturalment estam d'acord a constatar que el balanç d'aquesta legislatura en referència a les transferències és magre, per les raons que sigui i que no explicaré, però que dóna lloc o donaria lloc a fer una crítica molt dura que no faré. La decepció dels ciutadans de les Illes Balears és la crítica més forta que hi pot haver en aquesta falta de finançament en igualtat amb els altres ciutadans d'altres comunitats autònomes, per exemple.

El segon punt, en què el Govern insta a tancar i a fer efectiva la transferència en matèria de litoral, miri, tenim els ports, l'àmbit dins portuari el tenim transferit, és la nostra competència, tenim els emissaris que podem donar les concessions, vaig de memòria, tenim les temporals, de les quals vostè parlava que no les gestionam bé perquè no podem, a causa dels retards a Costes, no els tenim amb l'antelació suficient i moltes vegades amb criteris que no compartim -i això ho vull dir- i per tant, ah!, i les llicències de quan la zona de protecció, que es varen transferir amb una indicativa d'aquest diputat que ja formava part del Grup Popular quan es va transferir Ordenació del Territori, i que preveia que els consells insulars ho poguessin passar als ajuntaments. Al principi de l'exercici de les competències ha de ser que el ciutadà tengui el millor servei i el més a prop possible.

Per tant, em demano, parlant d'aquesta..., per què alguns ajuntaments que tenen suficiència tècnica i sense increment de despesa no podrien fer també l'autorització dels permisos dins zona de protecció de costes sense haver d'esperar més transferències?, però així i tot, estam absolutament d'acord que podria fer una gestió molt més directa, més propera i molt més eficient si tenim també, en matèria de litoral, més competència.

Respecte dels aeroports, li diré senzillament, aquí hi ha un, dos, tres, quatre, cinc, sis línies, jo crec que si hi estam tots d'acord, el Parlament ha d'instar al Govern de l'Estat a definir un règim de cogestió per als aeroports de les Illes Balears. Si poguéssim posar-nos d'acord per redactar això més o manco així, amb els termes que trobin, crec que és el que hem defensat sempre nosaltres, crec que vostès també. Per tant, agrairíem en benefici d'una claredat d'un acord que s'ha de traslladar a l'Estat que el que demanam és un règim de cogestió per als aeroports de les Illes Balears.

Al quart, el Parlament de les Illes Balears insta al Govern a... les transferències de Justícia, policia autonòmica, polítiques actives d'ocupació i gestió d'immigració, aquí són tot competències o gestió en el cas d'immigració, però de molt diferent contingut per estar en una mateixa proposta.

Miri, recent, tan recent com de dia... bé, l'EPA de divendres passat i la distribució de l'assignació de fons per la transferència de polítiques actives de dia 24, si ho recorden -segur que sí- tots els diputats i diputades, les Illes Balears en nombre d'habitants té dues comunitats semblants, en nombre d'habitants, Astúries i Extremadura. D'acord amb l'EPA la taxa d'activitat de les Illes Balears del quart trimestre, és a dir, el que va rubricar divendres passat..., tenim un 64,37%, la d'Astúries és un 51,38 i la d'Extremadura, un 54; és a dir, tenim moltes més persones en edat activa. Quant a la taxa d'atur, és a dir, persones que estan fora de l'ocupació, nosaltres tenim un 22,23, molt elevat; Extremadura, un 23,9, una mica més elevat que nosaltres, però Astúries té 16,67.

Ara els diré l'assignació de cadascuna d'aquestes tres comunitats en nombre d'habitants semblants i amb aquestes diferències en atur i nombre d'això perquè vegin que encara que tenim totes tres les polítiques actives, quin és el tracte en matèria de finançament: Illes Balears, 54.585.000 i busques d'euros; Astúries -he dit 54,5 a Balears-, 93,6; Extremadura, 108,5. No és la competència el que ens falta, el que ens falta és el finançament i rai! de la setmana passada.

Per tant, aquí demanaria -si els altres portaveus hi estan d'acord- un recés de cinc minuts per redactar a fons que per justícia volem doblers per dotar les infraestructures, personal i mitjans com toca i la transferència, que per polítiques actives volem gestionar com el País Basc les fonts de formació mitjançant quotes i una aplicació econòmica igualant, per als ciutadans que estan en atur o en actiu, fons equivalents a les altres comunitats autònomes. Per policia autonòmica el que han de fer és instar el Govern que redacti la llei, perquè efectivament està a l'Estatut, l'únic que han de fer és redactar una llei i una vegada tinguem la nostra llei posar-nos a discutir, o no, acords amb el Govern de l'Estat respecte de no acumular policies si no fer-ho mitjançant la que sigui. Quant a la gestió d'immigració, cap problema.

Crec que aquestes tres línies necessiten, Sr. Melià, una redacció acordada si pot ser per tots els grups, milloram el que demanam a l'Estat.

La cinquena, cap discussió perquè efectivament són competències que el nostre grup sempre les ha demanat i les continuarà demanat. Respecte de garantir la suficiència financera, tampoc no hi dedicaré més temps.

No esgotaré més temps. Crec que amb el que he explicat queda ben clara la postura del Partit Popular mitjançant aquest portaveu i aquest grup a aquesta cambra.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Melià, té la paraula, cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull agrair als grups parlamentaris el suport en general que donen al contingut de la moció presentada per Unió Mallorquina.

Deixin-me fer un parell de comentaris. El primer comentari, ho entendran els senyors del PSOE i del PP, és que, aquí vénen i em diuen que hi estan totalment d'acord i que ja ho hem votat al punt cinquè, però d'ençà que vàrem votar la primera vegada el tema dels ports al dia d'avui, entremig, s'ha produït una cosa, que és una modificació de la Llei de ports de l'Estat i a la modificació de la Llei de ports de l'Estat el Partit Popular i el Partit Socialista varen consensuar aquesta llei i no va ser -diguem- una llei molt pro-autonomista, per dir-ho d'alguna manera. Ja ens hagués agradat que la seva postura pro-autonomista i de desafecció d'aquests ports i que les instal·lacions nàutiques fossin gestionades per les Illes Balears hagués quedat reflectida al Congrés dels Diputats! Permeti'm, Sr. Huguet, que li digui això, perquè això és una gran realitat.

Dit això, aeroports, evidentment -ja ho he dit-estic obert a retocar aquest punt i si vol feim el recés. Sí que vull deixar constància de la meva opinió i la meva opinió és que amb aquest punt feim una passa més que la cogestió, perquè almanco la cogestió que va plantejar inicialment el Govern central no deixava molt clar quin paper tendrien les institucions autonòmiques i quan posam aquí que en aquest règim especial de les Illes Balears en matèria d'aeroports o dels territoris insulars, que també valdria per a Canàries, deim que les institucions autonòmiques respectives tenguin un paper determinant a l'òrgan de control i de decisió d'aquests aeroports, concretament un poc més del que es deia en aquell moment. Per a nosaltres, això és important.

Per tant, tot i estar disposats a retocar aquest punt, sí que ens interessa deixar clar que aquesta passa més de la nostra proposta quedi reflectida i es mantengui a l'acord.

En relació amb les altres competències, efectivament, al quart punt vàrem posar tota una sèrie de competències que ens semblen importants, també estam oberts a concretar-ho.

Sr. Huguet, ens diu que hem de ser tots iguals. Bé, l'autonomia és tenir polítiques pròpies i les polítiques pròpies creen situacions un poc desiguals. Li posaré un exemple urbanístic, eh?, un exemple urbanístic molt tècnic si vol: la constitució de la Junta de Compensació ha de tenir un 60% dels propietaris dels terrenys i això ho deia la Llei del sòl del 76, ara cada comunitat autònoma pot canviar i una comunitat autònoma pot dir el que és el 50% i una altra pot dir que és el 70%. Això és una desigualtat? No, això per a mi és autonomia i poder determinar polítiques pròpies. No crec que creï cap desigualtat especial, perquè és que si no, l'autonomia, si tot ha de ser igual absolutament, no té sentit.

El que més em preocupa, li ho diré, Sr. Huguet, és que els preocupi molt la igualtat en aquest moment quan parlem de traspasos de competències, però en finançament que és on hi ha la gran desigualtat... i vostè mateix ho ha dit, la gran desigualtat entre els ciutadans de les Illes Balears i la resta de l'Estat és precisament en finançament, en despesa per càpita en salut, en educació, en pensions, en tantes i tantes altres coses, en això sembla que no s'hi posa l'accent suficientment.

Quan parlem de redimensionar el sector públic, també m'agradaria que no només parlàssim d'eliminar les televisions autonòmiques, també parlàssim d'eliminar Televisió Espanyola, per exemple. Veig que alguns partits centren molt la seva artilleria -si se'm permet l'expressió- en les televisions autonòmiques, però no es diu res de Televisió Espanyola o de AENA o de tants i tants altres organismes que tenen uns dèficits públics estratosfèrics. Això és que nosaltres volem, com a mínim, denunciar.

Dit això, evidentment, si ho troben i ens fa una proposta concreta podem fer un recés per intentar consensuar el punt tercer i el punt quart amb una redacció més satisfactòria per a tots.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià.

Per tant, entenc que està d'acord a fer un recés per tal d'arribar a acords, que és el que li ha proposat el Sr. Huguet. Farem un recés de cinc minuts abans de la votació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò seria convenient que llegís el text... Senyores diputades, senyors diputats, recomençarem el Ple una vegada s'ha arribat a un acord, el Sr. Melià en farà lectura.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bé, gràcies, Sra. Presidenta.

Si no m'equivoc el punt tercer quedaria de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a definir, juntament amb el Govern de les Illes Balears, un règim de cogestió per als aeroports de les Illes, on les institucions autonòmiques respectives tenguin un paper determinant a l'òrgan de control i de decisió d'aquests aeroports". Això seria el punt tercer.

I el punt quart quedaria de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a avançar de forma immediata i decidida la transferència de competències següents: a) L'administració de justícia amb suficiència financera per a la modernització dels edificis i equipaments. b) Polítiques actives d'ocupació, concretament la gestió dels incentius a la contractació i la formació a càrrec de les quotes salarials. c) Gestió de la immigració". Punt i seguit. "El Parlament insta les institucions d'autogovern de les Illes Balears a aprovar una llei de policia autonòmica a partir de la qual es farà la negociació de transferència de funcions en aquesta matèria amb l'Estat".

Va bé?

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors portaveus, hi ha acord, per tant, en aquesta nova redacció de l'articulat? Idò essent així entenc que aquesta moció es pot donar per aprovada per assentiment. És així, senyors portaveus? Sr. Portaveu del Grup Socialista, es pot donar per aprovada per assentiment? Senyors del BLOC? Perfecte.

Idò, per tant..., aquesta moció, RGE núm. 6121/10 queda aprovada per assentiment.

III.2) Moció RGE núm. 6494/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de salut, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5545/10.

A continuació debatrem la moció 6494/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de salut, derivada del debat de la Interpel·lació 5545/10. En nom del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta moció és derivada de la interpel·lació que van debatre en aquest plenari el passat mes de desembre sobre la política sanitària del Govern. La interpel·lació es va centrar bàsicament en la situació econòmica de la Conselleria de Salut, perquè com vam dir llavors i com és evident aquest govern és el que dedica menys diners per càpita a la salut de tot l'Estat espanyol, i això s'intenta compensar amb un pla d'austeritat que afecta professionals i usuaris, però el mateix govern no demostra cap implicació ni voluntat política a retallar despeses innecessàries ni en la disminució d'alts càrrecs per contribuir així a l'austeritat que demana.

Com que en aquest parlament se'ns ha furtat l'oportunitat de debatre els pressupostos de 2011, que aquest govern no saben si té o no té i els desconeixem, per això presentem aquesta moció basada igualment en el tema econòmic.

La gestió duta a terme al llarg d'aquesta legislatura, com vam dir en el debat de la interpel·lació, ha fet perillar la sostenibilitat del nostre sistema sanitari. Per mantenir i millorar una assistència sanitària de qualitat és necessari que el sistema sigui fort pressupostàriament, tot el contrari de la realitat en què es troba la situació pressupostària de la conselleria, amb un dèficit a finals d'any de quasi 500 milions d'euros que va fer necessari un rescat per part de la Conselleria d'Hisenda. Si a més, com deia, amb el pressupost del 2010 estàvem entre les comunitats autònomes que menys dedicàvem a salut per habitant, el 2011, segons fonts publicades, perquè, com deia, no coneixem el pressupost, el 2011 ja tenim el rècord de ser la comunitat autònoma que menys dedica a sanitat amb 1.003 euros per càpita, enfront dels 1.066 euros que s'hi dedicaven el 2010, i si recordem els que s'hi dedicaven el 2007, 1.214 per càpita, encara és més escandalosa la xifra.

L'any 2010 Balears va ser la comunitat autònoma on les empreses proveïdores de material sanitari havien d'esperar més per cobrar, quasi dos anys, 100 dies més que el 2009. Així mateix les farmàcies que dispensen medicació amb receptes públiques tenen moltes dificultats per cobrar de la conselleria, si bé és veritat que sembla que ara se'ls ha pagat una part del deute que es tenia amb elles, però s'ha pagat amb càrrec als doblers del pressupost, pressupost fantasma, del 2011. Què passarà d'aquí a uns mesos quan ja no es tinguin sous per pagar?

El Sr. Conseller va dir en el debat de la interpel·lació que volia garantir la sostenibilitat del sistema i mantenir la qualitat assistencial, i que això ho faria reorganitzant peonades, reorganitzant serveis, sempre comptant amb l'esforç dels professionals, professionals que veuen retallades les hores extres, la formació continuada, veuen com es retallen o desapareixen en molts de casos les substitucions de personal... També als usuaris se'ls demana sovint comprensió i implicació per fer un bon ús del sistema sanitari, la qual cosa és molt necessària, però en aquest escenari que tenim a les Illes, com dèiem, amb la despesa sanitària més baixa de tot Espanya, el creixement de la població protegida més alt, no seria desitjable una veritable implicació del Govern en el seu propi pla d'austeritat amb la reducció, com deia, els alts càrrecs i les despeses supèrflues de la Conselleria de Salut?

Perquè la realitat és que ara, aquest any, ja s'haurà de pagar la primera anualitat del funcionament del nou hospital de referència. Sembla que a pesar que al principi de legislatura el Sr. Conseller sembla que sí que estava per la labor de la cofinançació i va demanar al llavors ministre Bernat Soria la cofinançació de l'hospital de referència, del nou hospital de Son Espases, ara sembla que han renunciat a aquesta cofinançació, tant pel que ens ha dit el Sr. Conseller de Salut abans en la seva intervenció en la interpel·lació, com perquè a la Comissió no permanent de Salut tots els grups que donen suport al Govern van votar en contra d'una proposició no de llei per demanar al Govern de l'Estat la cofinançació del nou hospital. Això és preocupant sobretot si tenim en compte que a dia d'avui el compromís del Govern socialista de l'Estat per cofinançar i participar en aquesta despesa és nul. No hi ha voluntat política del Govern socialista per implicar-se en la finançació d'una obra tan important per a la nostra comunitat autònoma com sí que ha fet a altres comunitats, sigui amb convenis que es van fer abans del traspàs de competències o posteriorment. Si hi ha voluntat política de cofinançar poden fer els convenis que facin falta, perquè és que el que ens sembla més greu és que el Govern de les Illes Balears tampoc no vol ara reivindicar aquest cofinançament, a pesar que les Illes Balears tenen la qualificació de zona estratègica sanitària d'acord amb la Llei de qualitat i cohesió sanitària, precisament perquè sigui possible la cofinançació d'infraestructures, a pesar que no tinguem serveis de referència a nivell nacional.

Però bé, com deia, per tots aquests motius i seguint amb l'esperit del debat que hi va haver a la interpel·lació que vam presentar l'últim ple del mes de desembre, proposem l'aprovació d'una moció amb els següents punts d'acord. El punt número 1 demana instar el Govern de les Illes Balears a dotar la sanitat pública balear dels recursos econòmics suficients per a l'any 2011 per tal de mantenir i millorar el nivell de la qualitat assistencial arribant almanco a la despesa sanitària efectiva realitzada l'any 2009. El segon punt diu que instem el Govern de l'Estat espanyol a cofinançar el nou hospital de referència de les Illes Balears a Son Espases. En el tercer punt es demana instar el Govern de les Illes Balears a complir els compromisos econòmics que té amb els farmacèutics que dispensen medicació amb receptes públiques, arribant amb els mateixos a una solució consensuada. I el quart i últim punt insta el Govern de les Illes Balears a aplicar amb rigor el pla d'austeritat econòmica a la conselleria reduint el nombre d'alts càrrecs i les despeses supèrflues.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Passam ara al torn de fixació de posicions, i pel Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha intervenció. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds..., el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Castro, crec que és un debat que anam repetint jo crec que amb molt poques variacions, no diré cada setmana però cada parell de setmanes o mesos, com a mínim, entre comissió i parlament.

Jo d'entrada vull agrair i felicitar des del nostre grup l'evolució que s'ha pogut tenir des del Partit Popular respecte de la sensibilitat per la despesa autonòmica per habitant que tenen les Illes Balears. Hem vist a l'anterior intervenció el Sr. Huguet mostrant la diferència de les polítiques actives. Mostrar ara sensible a aquestes diferències respecte de sanitat jo crec que, si en comptes de fer-ho ara per ara anassin al gruix, es trobarien amb la clau del problema: la despesa autonòmica per habitant de les Illes Balears és la més baixa de l'Estat, és a dir, és tan senzill com això, i no és, no és perquè no hagi fet un esforç, i si algun punt no hi és, és perquè realment estam fregant el 14 o el 15% d'endeutament de PIB, que és el que vostès critiquen, per intentar compensar a través d'un esforç propi dels ciutadans de les Illes, pagant interessos i pagant un endeutament, intentar mantenir el mateix nivell de compromís amb les polítiques públiques que tenen a altres indrets gràcies a un finançament públic d'unes altres característiques. Crec que hauríem d'anar a aquest bessó, perquè mentre no anem a aquest bessó realment autoflagel·lar-nos perquè ni tan sols amb aquest endeutament arribem a aquesta despesa per habitant que a altres bandes tenen gràcies als nostres -en bona part, en alguna part- gràcies als doblers dels nostres ciutadans, que els traslladam cada vegada, cada any, de l'ordre d'un 14, un 15% del nostre PIB, tot el que devem, el que passam en un any a l'Estat que no torna, doncs anem a aquest tema perquè, si no, no hi ha manera.

Jo record, per mantenir l'ítem, que quan arriben les transferències sanitàries el 2002, 620 milions d'euros -ara he tornat a calcular què són a dia d'avui 620 milions d'euros, són 745 milions, segons l'actualització- és el que ens va venir amb la transferència, la idea del cost efectiu, 745 milions. Doncs, miri, ja que vostè no sap quin és el pressupost, el pressupost prorrogat té unes normes, ara hi ha el decret obligat en el *Butlletí* que les marca, sempre hi ha un pressupost, sempre es marca quin és el pressupost, per ventura du un poc més de feina aclarir-lo però hi és, i estarem parlant dels 1.200, dels 1.300 milions. Cada anys es gasten els 1.400 milions d'euros a les Illes Balears i haurem de fer un esforç perquè cada vegada es gasta per damunt d'allò pressupostat gràcies als crèdits ampliables, la qual cosa suposa aquest dèficit, efectivament, d'aquest rescat que vostè pareix que critica quan en realitat sempre ha estat un esforç per intentar garantir aquest nivell de despesa, aquests 1.200, 1.400 milions, que són el doble, el doble del que és en euros constants, el que segons el Partit Popular i segons en aquell moment el Govern de l'Estat consideraven que s'havia de donar.

Estic parlant de cost efectiu perquè va ser la darrera vegada, no va ser el cost efectiu però eren els nombres que funcionaven de cara al càlcul. D'ençà del càlcul del cost de finançament no hi ha despesa sanitària, hi ha finançament de la comunitat autònoma. No hi ha doblers per a hospitals, no hi ha doblers per a educació més enllà dels convenis que hi havia firmats abans de la Llei de finançament, sinó que tot s'ingressa dins aquesta fórmula. No hi ha doblers específics per a una inversió sinó que tot entra dins el paquet del sistema. Ho deu conèixer, vostè, perquè són vostès que el feren, i amb una modificació que ens ha estat molt favorable a les Illes Balears o ha estat favorable a les Illes Balears però molt enfora del que nosaltres considerem just, però molt millor del que vostès establiren, és el mateix sistema que tenim vigent amb alguna correcció, bàsicament, que la població continuï comptant.

Aquest és el punt en el qual ens trobam i nosaltres creim que efectivament hem de fer aquest esforç. S'ha augmentat la despesa sanitària respecte del 2007; no sé d'on treu vostè aquesta diferència, hi ha més despesa sanitària avui que en el 2007. Nosaltres creim que hem d'intentar garantir tots els recursos suficients de cara al 2011, aquest compromís hi serà, hi és per part de les polítiques públiques. Jo crec que aquesta precisió que seran els mateixos doblers, 1.400 milions, de l'any 2009 és difícil, és imprudent fer-ho, perquè el nivell de baixada dels ingressos que hi ha respecte del 2009 estam parlant de centenars de milions d'euros, i serà molt difícil que amb la baixada d'ingressos que s'ha produït el 2009 i el 2010 i amb la que ve el 2011, mantenir el mateix nivell. L'esforç hi serà, jo crec que el compromís com a *desideratum* ha de ser el 2009 i el que faci falta, però és complicat dur-lo a terme.

Quant a..., una cosa: jo li vull recordar que tant el 2009 com el 2010, és ver que el 2011 això no ho hem vist, però el Partit Popular no va fer esmenes d'augmentar la quantitat global, sinó de traspassos dins ella. Per tant en qualsevol cas mantenia. I, insistesc, tampoc ni tan sols l'apunt que es diu que s'haurien de reduir alts càrrecs, la qual cosa dóna sempre aquesta idea que els càrrecs són una despesa supèrflua; dins una macro com és sanitat nosaltres no pensam que sigui així, i més amb els reptes que s'han hagut d'afrontar, però en qualsevol cas tornaran a formar part d'aquests 1.000 euros per habitant de la despesa sanitària, perquè el sou del conseller no està fora d'aquesta ràtio. Tota la despesa, quan es calcula, tots hi són, per ventura vostè dirà que es gastin en unes altres coses, serà un altre debat, en tot cas no canviarà la despesa si no pujam el conjunt que es destina a aquests funcionals.

Creim que l'esforç que s'ha fet amb alts càrrecs i ara també celebrem aquesta reflexió nova per part del Partit Popular respecte del sector públic, aquesta, bé, aquesta orgia de creixement de sector públic que havíem viscut a l'anterior legislatura, ara s'està reconduint; per ventura és ver que s'ha de fer un esforç addicional i crec que hi ha d'haver aquesta reflexió, però crec que aquests darrers mesos el que cal és fer les propostes polítiques i que el que tengui la responsabilitat i el repte important de la pròxima legislatura doncs ho dugui a terme.

En aquesta legislatura s'ha fet, s'han retallat càrrecs públics respecte de l'anterior; s'ha de retallar sector públic respecte de l'anterior, per tant s'ha de continuar aquest esforç. Nosaltres votarem els punts 3 i 4, tant respecte del tema de la despesa sanitària, tot i que vostè mateix reconeixia que ja s'ha fet aquest esforç per arribar a una entesa, i jo crec que és un tema que està encarrilat, però ens sembla bé que hi hagi aquest pronunciament, com també del punt quart respecte de l'austeritat, però que hi ha de ser sense que ho noti l'usuari.

Jo també crec que tots hem de fer aquest esforç de racionalitat, d'eficàcia, d'eficiència i que hi ha espai per fer-ho, però també transmetre als ciutadans que hi ha tanta despesa supèrflua i que el dia que qualcú es desperta pot reduir tant a nivell de gestors com a nivell de tot ordre despesa, crec que serà, crec que no serà tan senzill com s'apunta; tot i que aquest compromís hi és, es fa, hi ha plans per part del Govern i per part de la conselleria que han reduït despesa corrent, que s'han reduït despeses de protocol, despeses de tot ordre, publicitàries, però jo no diria només de la Conselleria de Sanitat, sinó del conjunt del Govern ha davallat sensiblement tots aquests apartats. I jo crec que qualsevol comparativa amb l'anterior legislatura amb tots aquests ítems, la veritat és que si qualcú se n'ha d'amagar o n'ha de demanar qualsevol mena de disculpes no serà per part dels actors gestors.

A l'anterior, em pareix que era en aquest debat o a l'anterior, se'ns ha recordat que la gestió per part d'aquest Govern no s'assembla en res a la de l'anterior, jo m'hi reafirm i em congratulo que arribem a les mateixes conclusions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Torres té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, de la mateixa manera que ha expressat el Sr. Alorda, des del Grup Parlamentari Socialista també hem de celebrar la nova preocupació per part del Grup Popular en relació amb determinades qüestions. Per a no caure en la reiteració, em remet a les paraules del Sr. Alorda i abordaré immediatament cada un dels punts de la moció que ha presentat el Grup Parlamentari Popular.

Bé, en relació amb el primer punt, es diu que procedeix de la interpel·lació que vàrem tenir en el mes de desembre, en part és cert, però també vull recordar que aquest punt ja es va tractar, debat i votar l'1 de juny del 2010, una redacció canvia dues parauletes, però és exactament el mateix punt. La veritat és que no acabam d'entendre aquesta reiteració, no ens pareix que sigui un ús racional d'aquesta institució, entenem que, bé, no entenem francament aquesta reiteració, però bé, simplement em remet al que ja vàrem comentar al ple d'1 de juny del 2010 i bé, evidentment, nosaltres serem coherents, mantindrem la mateixa postura, si bé, si bé, avui li vull plantejar una proposta d'esmena.

Aquesta proposta d'esmena ve justificada perquè, com ja vàrem expressar en aquell debat de juny del 2010, hi ha qüestions com la sanitat i l'educació que tots els grups polítics hem de fer un plus d'esforç per arribar al màxim consens possible. I aquesta esmena va encaminada a, com també ja em vaig referir en aquell debat, ser el més honests possible, comproment-nos al que creim que és ara mateix, a data d'avui, viable, i seria posar punt i final a aquesta moció darrera la paraula "existencial"; és a dir, eliminar la referència "arribant al manco a la despesa sanitària efectiva realitzada l'any 2009". I per les mateixes raons que li ha expressat el Sr. Alorda i per les mateixes a les quals ja vàrem fer menció a aquell debat de juny del 2010, perquè considerem que hem de ser honestos i no hem de voler simplement quedar bé davant la ciutadania i dir que sí per quedar bé, i llavors som a un context global en què hem de ser sincers, no ens permet fer determinades coses i hem de ser sincers amb els ciutadans.

Llavors aquesta és la proposta d'esmena que li plantejo.

Sí que vull reiterar que, tot i que s'ha hagut de fer un esforç important per part de la conselleria, perquè no hem d'oblidar que el context econòmic actual afecta tots els governs del món, tots, més a uns i menys a d'altres, és veritat, però afecta tots els governs del món, doncs ha hagut d'implicar una sèrie d'esforços per part de la conselleria, però el que no ha suposat és una davallada de prestacions, sinó que, bé, s'ha fet un pla d'eficiència i aquest pla d'eficiència del Servei de Salut ha comportat que es mantinguin les prestacions de l'any 2009.

Com a fet nou des d'aquell debat del mes de juny, si que vull destacar que en el mes de novembre aquest govern va injectar liquiditat per valor de 180 milions d'euros al Servei de Salut, ampliant un 5% el pressupost de la Conselleria de Salut i Consum, i que, sincerament, creim que és una dada objectiva que implica l'aposta ferma per mantenir i incrementar una política sanitària de qualitat al servei de la nostra comunitat. És a dir, no només es garanteixen les mateixes prestacions que vàrem tenir a l'inici de la legislatura, del 2007, sinó que, a més, s'han incrementat.

Per tant, li faig aquesta proposta d'esmena i tal volta puguem arribar a un consens.

En el segon punt, el nostre vot serà negatiu, de la mateixa manera que mantenim aquest vot en les diverses ocasions on s'ha tractat aquesta qüestió. El mateix que ha dit el Sr. Alorda, celebrem aquesta preocupació nova del Grup Popular en relació amb aquest tema, donat que, desgraciadament, a l'any 2002 el Govern de Madrid no va mostrar la mateixa sensibilitat cap a un govern de les Illes Balears que plantejava que la quantitat que es volia transferir des de Madrid era insuficient, clarament insuficient i, tal i com va recollir la premsa de l'època, es va arribar a dir "*Fuera hace mucho frío*", per part d'aquell govern del Partit Popular que era tan sensible a les necessitats de les nostres illes.

Actualment, podem dir que la sintonia entre el Govern de l'estat espanyol i el nostre govern ha permès obtenir una sèrie d'inversions que han suposat que a nivell global de tot el Govern, de totes les conselleries, ha suposat que s'han triplicat les inversions de l'Estat a les nostres illes. Òbviament, sempre són més necessaris més recursos, no hem de renunciar absolutament a res, absolutament a res, s'ha de seguir, continuar millorant i fent la feina que sigui oportuna per garantir la sostenibilitat en el temps del nostre sistema sanitari.

Això que també s'ha referenciat que hi ha alguns hospitals que sí són cofinançats per l'Estat, bé, vull recordar aquí el cas de l'hospital d'Astúries que, efectivament, ha rebut finançament, però hem de recordar que és per al tema de l'*Instituto* -ho diré en castellà- l'*Instituto Nacional de Silicosis* que és una unitat de referència nacional, això a títol d'exemple.

En relació amb el punt 3, el votarem a favor, el votam a favor, és un tema que està resolt. Hem de recordar que les mensualitats que varen donar problemes varen ser octubre i novembre i tot aquest tema està solucionat, llavors el votam a favor. Vull recordar que la feina que es va fer per part de la conselleria va ser crear una comissió de seguiment, integrada pel Col·legi de Farmacèutics, la Conselleria d'Hisenda i la de Salut, que bé, que va permetre avançar en la solució d'aquest tema, i a més, anar més enllà i arribar a acords en matèries importants, com són mesures d'estalvi o aconseguir preus menors per a l'abastament de determinats productes.

I per últim, el punt quart, també celebrem aquesta preocupació del Grup Popular i el votarem a favor, el votarem a favor perquè, bé, tot i que pensam que el que és superflu és el plantejament d'aquest punt perquè justament aquest govern, globalment, ha fet una feineda per a justament reduir el gran gruix de despeses supèrflues que tenia el govern anterior, doncs el votam a favor perquè, de fet, es du a terme. Vull recordar que es va proposar un pla d'austeritat per part d'aquest govern, que no va ser votat a favor per part del Grup Popular.

I només per acabar, uns petits exemples: en relació amb la diferència entre el govern anterior i el nostre, que això també s'ha referenciat fa una estona aquí, això són dades objectives, durant la legislatura passada la despesa corrent del Govern va augmentar un 36%, la despesa corrent del Consolat en el govern anterior va ser de 17 milions d'euros, i a dia d'avui, quasi al final de la legislatura en duim 7 milions. I bé, s'ha reorganitzat el Govern, que ha permès reduir efectivament el nombre d'alts càrrecs i llocs de confiança, que ha comportat un estalvi de 3,8 milions d'euros. Hi ha diferència, hi ha diferència.

Llavors, bé, votam a favor aquest punt perquè estam d'acord que s'han d'evitar despeses supèrflues tant materials com personals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Vol fer ús de la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Alorda, vostè sempre acaba parlant i llavors la Sra. Torres, que, a més, hauria de contestar només el Sr. Alorda, perquè la Sra. Torres ha dit que es remetia a la intervenció del Sr. Alorda, doncs hauré de contestar-li només a ell.

Quan parlen de transferències sanitàries tan mal dotades pel govern del Partit Popular, bé, escoltin, aquí les va acceptar un govern socialista i el Sr. Mesquida deia que ja estava bé com estava i que ho acceptaven, perquè tothom ha de tenir memòria.

A més, Sr. Alorda, vostè parla que no està d'acord que en el 2011 es dediquin més sous per càpita que el 2007; doncs miri, segons la font de la Federació d'Associacions per a la Defensa de la Sanitat Pública, el 2011 es dediquen 1.003 euros per càpita a la nostra comunitat autònoma i el 2007 s'hi van dedicar 1.214 euros per càpita, faci la resta, em sembla que és molt fàcil.

Vostès s'alegren de la nostra sensibilitat per aquests temes i del nostre canvi d'opinió, segons vostès; doncs miri, a nosaltres ens preocupa molt el seu canvi d'opinió, perquè vostès, com deia, a principi de legislatura el Sr. Conseller es feia fotos amb el llavors ministre Bernat Soria demanant-li la cofinançació, que es veu que llavors sí que es podia demanar i sí que anava bé demanar-la. Perquè vostès diuen que no tenim serveis de referència a nivell nacional, Sra. Torres però per això mateix es va declarar Balears, igual que ho era Canàries, com a zona estratègica sanitària, per poder fer infraestructures cofinançades, entre d'altres motius evidentment, amb el Govern central, que es veu que a principi de legislatura sí que li anava bé al Sr. Conseller.

I miri, la transacció que ens proposa, crec que si es vol aprovar s'ha d'aprovar tal com ve, perquè si no seria com no dir res.

I el que ens preocupa molt, com li deia, és que no aprovin vostès demanar al Govern central la cofinançació del nou hospital de referència, perquè això ens fa pensar, tornant al debat de la interpel·lació que hem tengut avui sobre Son Espases, que quan el conseller deia que al principi de legislatura, quan va començar a governar, prenia decisions de responsabilitat mirant el benefici del conjunt dels ciutadans, potser és que ara o se'ls ha oblidat tant al govern com als grups que li donen suport o han canviat de sensibilitat. I potser em quedaria amb la frase que ha dit la Sra. Castillo de què els professionals i els usuaris deixen de ser una prioritat per a tots vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al punt 2, passam a votar i votam.

Gràcies, Sra. Castro. Bé, escoltades les diferents intervencions, podem donar aprovat per assentiment, senyors portaveus, els punts 3 i 4? És així?

A favor, 29; en contra, 25. Per tant, aquest punt número 2, de la moció RGE núm. 6494, queda aprovat.

Per tant, passam a votar els punts 1 i 2.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 52/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compensació als establiments que varen adequar les seves instal·lacions a l'anterior llei reguladora del consum de tabac.

EL SR. MELIÀ I QUES:

I passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 52/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a compensació als establiments que varen adequar les seves instal·lacions a l'anterior llei reguladora del consum de tabac.

Presidenta, presidenta, perdó?

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar la proposició no de llei, el Sr. Oliver.

Sí?

EL SR. MELIÀ I QUES:

EL SR. OLIVER I MUT:

Demana la votació separada del punt primer i del punt segon.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores, senyors diputats. Amb aquesta proposició no de llei el Grup Parlamentari Popular proposa instar el Govern central perquè compensi aquells empresaris de bars, cafès, cafeteries i restaurants que, en compliment de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, *de medidas sanitarias frente al tabaquismo y reguladora de la venta, el suministro, el consumo y la publicidad de los productos del tabaco*, varen haver d'adaptar els seus locals per protegir els drets dels no fumadors.

De l'1 i del 2, perfecte. Passam a votar idò, primerament, el punt 1. Passam a votar i votam.

La Llei del 2005, com tots vostès saben, prohibia fumar en els bars, restaurants i d'altres establiments de restauració tancats de més de 100 metres quadrats, però donava la possibilitats als empresaris titulars d'aquests locals a habilitar zones per a fumadors tancades i separades de la resta del local, cosa que varen aprofitar els empresaris d'aquests locals per no perdre clientela. Però aquelles inversions que feren aquells empresaris avui no serveixen per a res.

Vots a favor, 26; vots en contra, 26. Per tant, hem de tornar repetir la votació.

Com tots vostès saben, la Llei 42/2010, de 30 de desembre, és molt més restrictiva i suposa pràcticament la prohibició de fumar a qualsevol espai públic tancat i a bars, cafeteries i restaurants. Ens trobam idò amb uns empresaris que a l'entrada en vigor de la nova llei no han pogut rendibilitzar, ni amortitzar tampoc, la inversió feta.

Sr. Costa?

Si consultam la taula de coeficients d'amortització, a l'apartat 62 que és el que correspon a hoteleria, restaurants i cafès, veim com el coeficient màxim, el percentatge màxim que pot aplicar cada any l'empresari, és del 15-10%, en un període màxim també segons els casos, del 14 o 20 anys. És clar idò que en cinc anys no han pogut amortitzar la inversió i davant aquesta situació els titulars d'aquests establiments només tenen dues opcions: continuar amortitzant cada any la part corresponent, és a dir, l'anualitat que els permet la llei fins l'amortització total de la inversió, o passar tot el pendent d'amortització a despeses com és una pèrdua d'immobilitzat. Només hi ha un col·lectiu, reduït, això sí, que haurà pogut amortitzar comptablement la inversió i són els petits empresaris que van per mòduls que poden aplicar un coeficient màxim del 25%, en un període màxim de vuit anys. El que és segur que no tendran els ingressos, podran amortitzar, però no tendran els

EL SR. COSTA I SERRA:

Sí, Sra. Presidenta, jo som aquí i he votat.

LA SRA. PRESIDENTA:

No es preocupin, ara tornarem a votar. Passam a votar i votam.

Es posin tranquils i amb paciència ho aclarirem. Passam a votar i votam.

(Remor de veus)

Un momentet, un momentet.

Bé, passam a provar-ho una altra vegada. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 25; vots en contra, 27.

Senyors diputats i senyores diputades, com ja saben, aquest aparell té les seves complicacions, no hem aconseguit donar-los solució, per tant jo demanaria que votàssim a mà alçada, no queda més remei. Advertesc que hi ha diputats o diputades que no han votat.

Per tant, queda rebutjat aquest primer punt.

ingressos. Hauran fet per tant, una despesa que no recuperaran, unes instal·lacions, unes inversions que avui no serveixen per a res.

Pareix de justícia, idò, que es compensin aquests empresaris, quan va entrar en vigor la darrera llei, la de 28 del 2005, es varen veure pràcticament obligats a fer unes inversions extraordinàries, habilitant espais per a fumadors en els seus locals, aquells locals de més de 100 metres quadrats, perquè la seva clientela no derivés cap aquells locals on la llei no prohibia fumar, que eren els locals de menys de 100 metres quadrats. Aquest -pens- que és un punt important, a uns se'ls prohibia i a uns altres no, segons els metres que tenguessin els seus establiments. És per això que dic que la llei en aquell moment va obligar a fer una despesa als titulars de bars, cafès i restaurants de més de 100 metres quadrats, habilitant espais per als fumadors i protegint així els drets dels no fumadors. I és a aquests empresaris que demanam avui que se'ls compensi aquella inversió feta.

L'entrada en vigor de la Llei de 30 de desembre del 2010, en un moment a més molt difícil, amb una crisi terrible i unes conseqüències nefastes, fa que els propietaris de bars, restaurants i d'altres establiments de restauració que veuen com perden els seus clients fumadors, habilitin terrasses amb tancaments, instal·lant-hi mampares i estufes per a aquest hivern. Hem pogut llegir també a distints mitjans de comunicació com les sol·licituds per a ocupació de terrasses s'han disparat. És per això que demanam també que s'ajudi, que se subvencioni els propietaris d'aquests locals que fan aquestes despeses a uns moments difícils.

Crec, per acabar, Sra. Presidenta, que també serà bo per a la salut dels fumadors que puguin estar un poc a cobro i per la imatge que es dona fumant als portals dels edificis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. Per part del Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha intervenció. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Votam una proposició de llei allà on, si ho he entès bé, tenim un punt escrit i registrat que és el que hem de votar i a la intervenció del representant del Partit Popular sembla que ha afegit més coses al que diu el punt que hem de votar. Per tant, en principi faré la intervenció sobre allò que hem de votar i al final faré una referència en qualsevol cas a aquestes noves peticions que ha exposat el Sr. Oliver.

Jo volia començar breument fent una valoració positiva de la llei, una valoració que nosaltres pensam que hauria de ser compartida des del moment que aquesta llei va ser aprovada en el Congrés dels Diputats per unanimitat. Aquesta valoració positiva té a veure amb els beneficis per a la salut pública que nosaltres entenem que té aquesta llei, el tabac és, ja s'ha dit moltes vegades, la primera causa evitable o fàcilment evitable que els poders públics poden combatre de malaltia i de mort, i

pensam que una norma així, l'anomenada Llei antitabac, és una eina eficaç per lluitar contra aquest problema de salut pública.

Només amb la llei de 2005 que és la llei que s'ha modificat ara amb la Llei del 2010 ha tengut, sobre això ja s'han fet els estudis pertinents, bons resultats pel que fa a nombre de gent que fuma, pel que fa a estadístiques d'afeccions lligades al consum de tabac i pel que fa a presència de nicotina en els espais públics. Pensam a més que és una llei amb una important acceptació social. D'aquí uns anys, quan es pensi en aquesta norma que prohibeix fumar en els espais tancats, ens sorprendrem que tardés tants d'anys a implementar-se. De la mateixa manera que ara ens sorprenem que fa uns anys es podia fumar, per exemple, a les aules universitàries o que es podia fumar a les sales de plens dels parlaments. Volia fer aquest apunt previ de la valoració positiva de la llei.

La segona qüestió és si aquesta llei genera pèrdues per al sector de l'hoteleria i la restauració. Jo crec que tal com ha estat aprovada amb la darrera modificació, encara no hi ha hagut temps en aquest país per fer una valoració adequada d'aquesta qüestió. El que és cert és que països que han aprovat lleis semblants, com són Estats Units, Regne Unit o Itàlia, ja han fet els estudis pertinents que mostren que no. I sense fer cap estudi, jo crec que és lògic que no hi hagi aquestes pèrdues, perquè jo veig més normal que una persona que és no fumadora deixi d'anar a un local per no respirar fum i no a l'inrevés, que un fumador deixi d'anar-hi perquè no hi pot fumar. Recordem, Sr. Oliver, que la població no fumadora és molt superior, només referint-nos a població adulta, més de doble que la població fumadora.

Ara passem al punt que específicament està en el punt escrit i registrat, que és si s'han de compensar les inversions amb motiu de l'adaptació que se va fer en el seu moment de la Llei del 2005 i que ara han quedat inútils, per dir-ho així, en la darrera modificació de la llei. Efectivament, l'any 2005 els bars i restaurants havien de triar entre ser de fumadors o no fumadors i els de més de 120 metres havien de distingir entre zones de fumadors i no fumadors. La veritat és que la gran majoria no varen fer obres d'envergadura, varen fer separacions amb elements mòbils, elements com mampares i fins i tot, posant adhesius a les taules i molts pocs varen fer obres. S'ha xifrat entre un 2 i un 3% els establiments que varen fer obres. A les Balears també són per tant molt pocs.

El sistema evidentment no ha estat efectiu, aquests elements mòbils no suposen una vertadera barrera per al fum. I perquè no ha estat efectiu ara s'ha proposat una modificació. És cert, però, és cert, Sr. Oliver, que alguns d'aquests empresaris sí que varen fer unes obres i semblaria raonable que rebessin alguna compensació. I és cert que aquests empresaris, que en compliment de la Llei antitabac del 2005, varen separar les àrees de fumadors i les de no fumadors amb obres, sens dubte són els que varen fer les coses bé. I la petició de compensacions, per tant, té una lògica. El fet de què només siguin un 2% no els lleva lògica, en tot cas matisa la magnitud de la demanda, però no anul·la la lògica.

Però dit això, hi ha altres consideracions, hi ha dues consideracions que s'haurien de fer. La primera és que han passat cinc anys, per tant, no podem dir que hagin fet unes inversions per adaptar-se a una norma que s'ha de canviar l'endemà. Han passat cinc anys i des d'una norma que es va adoptar en el seu moment en funció d'unes consideracions i una modificació que s'ha fet després, en funció de l'avaluació de l'efectivitat, en funció del debat social, en funció de la consciència social sobre els efectes del tabac que ha canviat durant aquests anys. La norma, repetesc, ha tengut una vigència de cinc anys.

I la segona consideració és la dificultat de determinar qui ha fet obres d'adaptació a la norma, qui guarda factures, qui no guarda factures, com es determina quines obres són estrictament d'adaptació a la norma i quines obres no són estrictament d'adaptació a la norma, com s'han de compensar obres que en part són d'adaptació a la norma i en part no són d'adaptació a la norma. Tot això presenta moltes dificultats d'ordre pràctic. Per tant, no és una solució factible.

I voldria acabar referint-me a allò que ha dit el Sr. Oliver. El Sr. Oliver ha acabat demanant compensacions, no per als que varen fer obres en el seu moment, sinó per als qui s'estan adaptant ara a la nova llei, amb estufes a l'exterior i elements d'aquest tipus. Això no és a la proposició no de llei original. També ha acabat referint-se al mal efecte que fa la gent que fuma fora i que els fumadors també puguin estar a l'interior, com si volgués posar en dubte el suport que el seu partit va donar a Madrid a una llei que es va aprovar per unanimitat. Per tant, ens agradaria que el Partit Popular tengués aquí les idees clares sobre quina és la posició respecte d'aquesta llei perquè sembla ser que no ho té clar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Morillas té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Mañana se cumplirá un mes de la entrada en vigor de la modificación de la Ley 28/2005, de 26 de diciembre, de medidas sanitarias frente al tabaquismo y reguladora de la venta, consumo y la publicidad. Durante el tiempo transcurrido no se han dado incidentes dignos de tener en cuenta y la sociedad en general está cumpliendo la norma sin ningún problema. Esta iniciativa que estamos debatiendo hoy es sobre un aspecto de competencia estatal y en concreto ya ha sido debatido en el Congreso de los Diputados, previamente a la aprobación de la ley definitiva.

Por tanto, la cámara se posicionó y el 21 de enero de 2011 aprobó la modificación de la Ley 28/2005 de medidas sanitarias frente al tabaquismo. La anterior ley fue aprobada por unanimidad en el Congreso de los Diputados, suponiendo la prohibición de fumar en lugares de trabajo, medios de transporte, centros de actividades culturales y deportivas. Hay que recordar que en aquella norma en los negocios de hostelería y lugares de ocio se estableció que los locales con más de 100 metros cuadrados tenían la opción de habilitar espacios para fumadores -no la obligación- físicamente separados del resto del establecimiento. Los negocios más pequeños tenían que optar por ser locales para no fumadores o fumadores. Por lo tanto, no era una imposición, sino más bien una opción para el sector y una definición de los clientes que querían tener. Esta alternativa en la práctica se traducirá en una cierta relajación que ha conducido a una reducción en los efectos que la norma pretendía favorecer.

También hay que recordar que la Ley antitabaco balear, aprobada 6 meses antes que la ley estatal y según declaraciones de la anterior consellera de Sanidad, dijo que la ley autonómica era más restrictiva con el tabaco, ya que obligaba a todos los bares y restaurantes a tener zonas de fumadores y no fumadores. Y todas y todas sabemos que estas medidas en muchos bares y restaurantes se distinguían en una zona de otra por los ceniceros puestos en las mesas. Voces expertas como la del presidente del Comité Nacional para la Prevención del Tabaquismo advirtieron entonces que la ley antitabaco balear no protegía los no fumadores en los establecimientos de hostelería porque las separaciones eran solo funcionales y resultaban ineficaces.

Los beneficios de la ley del 2005 cinco años después son evidentes y beneficiosos para la población en general: más de 1 millón de personas dejarán de fumar en los dos primeros años de la entrada en vigor de la norma; el nivel de nicotina ambiental va caer un 83% en los centros de trabajo y un 53% en los restaurantes; la exposición de la población al humo del tabaco está por debajo del 30%; los infartos se reducirán en los hombres en un 11% y en mujeres en un 9%; y con todo esto, la ley no protegía adecuadamente a los no fumadores, a los menores, ni a la población trabajadora de la hostelería, dando lugar a claras desigualdades territoriales y sociales. Estamos delante de un debate propiciado por el PP, donde es delicado mezclar el debate económico con la protección de la salud. Estamos delante del principal problema de salud pública de España. Con la modificación de la ley, todos los locales están en la misma posición, no pudiéndose fumar en ninguno de ellos, por lo tanto, la competencia entre locales por este motivo no será posible desde el día 2 de enero que entró en vigor la modificación de la Ley 28/2005.

Los establecimientos no han hecho grandes inversiones para adaptarse a la ley. Menos del 3% de los 350.000 locales de más de 100 metros cuadrados que hay en España tienen separaciones entre fumadores y no fumadores. En comunidades como el País Vasco, Baleares y País Valencià no existe prácticamente ningún local con separaciones físicas. Estamos como la mayor parte de países del mundo civilizado delante de la primera causa evitable de enfermedad y delante de la primera causa evitable de muerte por enfermedad. En el debate del día 21 de diciembre de 2010 de las enmiendas a la modificación de la Ley 28/2005 de medidas sanitarias frente al tabaquismo y reguladora de la venta, suministro y el consumo y la publicidad en el Congreso

de los Diputados, la cámara se rechazó una enmienda de adición donde se pedían beneficios fiscales para los empresarios que adaptaron sus locales con la anterior norma, aprobándose la modificación de la ley por unanimidad. La compensación económica desde el Grupo Socialista creemos que no es necesaria, en primer lugar las inversiones eran voluntarias, hay muy pocos establecimientos que las hayan hecho conforme a la ley, y cabía la opción también de dejar el local para fumadores y para no fumadores. Y en segundo lugar, transcurrido el tiempo estas inversiones posiblemente ya estarán rentabilizadas.

Por todo lo expuesto, el Grupo Parlamentario Socialista votará en contra de la PNL presentada por el Sr. Oliver del Grupo Parlamentario Popular.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morillas. Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament vull començar dient al Sr. Llauger que votam el que votam, votam el que hi ha escrit a la proposició no de llei, si bé és cert que una vegada presentada la proposició no de llei, també a la meva intervenció hi he afegit com a suggeriments, si el Govern en vol prendre nota, atès que hem vist damunt els mitjans de comunicació, que hi ha empresaris que assumeixen aquestes inversions. Per tant, ho he dit com un suggeriment per si el Govern ho vol fer. Com ha vist, no he presentat cap modificació a la proposició no de llei. El que votam és el que hi ha escrit.

Miri, vull deixar-ho ben clar, no he fet cap referència a la llei, ho dic per al PSM i per al PSOE. No qüestionam en absolut la llei, el Grup Parlamentari Popular no qüestiona la llei en absolut, ni tan sols la bondat de la llei. I no estam mesclant aquí dos debats, un debat econòmic, com ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, amb un debat de salut. M'he referit únicament i exclusivament a la part econòmica dels empresaris.

Miri, no era una qüestió d'imposició que els empresaris que tenen locals de més de 100 metres haguessin de realitzar inversions. Bé, ho diguin com vulguin, la llei no ho diu clarament, però des del moment que la llei no prohibeix fumar en els establiments de menys de 100 metres quadrats i sí en els de menys de 100 metres quadrats, què fa la iniciativa privada quan veu que els clients seus se'n van cap aquells altres establiments de menys de 100 metres quadrats en què no estava prohibit fumar, què fan? Doncs han d'escometre inversions per a no perdre la clientela. Si això no és una imposició, vostè em digui idò què és el que ha fet el Govern central amb aquesta llei, va obligar de fet que els empresaris haguessin d'escometre aquestes inversions.

Sr. Llauger, tampoc no he fet referència a si la llei havia ocasionat unes pèrdues, la llei, l'entrada en vigor de la llei, unes pèrdues a aquests sectors de cafeteries i restauració pel mer fet que es fumàs menys o que la gent no anàs a fumar als seus establiments, no hi he fet referència tampoc, no qüestion, donam per bo i, a més, defensam la llei, i si els empresaris perden diners perquè la gent no va tant als establiments perquè no hi van els que són fumadors, no ho qüestion, ho defens; el que qüestionam únicament és que si han tengut pèrdues són aquells empresaris que varen haver d'escometre unes inversions per tenir uns locals de més de 100 metres quadrats; que li rectifiqui la seva intervenció, no podien ser ni mampares ni mòbils, la llei ho diu clarament, havien de ser tancaments i totalment aïllats de la resta del local per protegir la salut dels no fumadors.

No ens enganyem idò, no eren unes inversions o no són unes inversions petites de posar dues mampares mòbils, no, en tot cas no faig referència a aquestes inversions, si qualcú les ha fet, faig referència només a aquelles inversions que la llei de fet va obligar als empresaris a haver de fer, per a no perdre clientela que es derivàs cap a aquests establiments de menys de 100 metres quadrats on sí podien fumar.

I una qüestió per acabar, Sra. Presidenta, miri, si té dificultat o no l'empresari per demostrar la inversió que va fer, miri, serà el seu problema, però li record una cosa, fa cinc anys vostè sap que els empresaris tenen l'obligació comptable de guardar tota la comptabilitat dels darrers cinc anys, per tant és d'esperar que els empresaris tendran encara tota aquesta paperassa, aquestes factures a les quals vostè, Sr. Llauger, feia referència.

Jo no sé si s'ha entès el que hem volgut fer amb aquesta proposició no de llei, repetesc, no qüestionam, que la defensam i defensam la bondat de la llei, no hi entraré més en aquest punt, l'únic que demanam és que aquells empresaris que es veren obligats per l'entrada en vigor de la Llei 2005 a fer inversions, i que avui no han pogut amortitzar amb l'entrada de la Llei del 2010, hi he fet referència abans, els plans comptables et donen del 15 al 10%, amb un màxim de 15 a 20 anys, per poder amortitzar comptablement les seves inversions, aquests senyors han tengut, senyores i senyors, unes pèrdues per l'entrada en vigor de la Llei del 2010, llei que defensam.

Però si amb una llei ocasionam unes pèrdues a uns empresaris, el que demanam, i crec que és de justícia, és que se'ls compensi.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. I una vegada conclòs aquest debat, passarem a votació. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 29; vots en contra, 25. Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 52/11.

Minut de silenci en record del Sr. Andreu Mesquida i Galmés, diputat d'aquesta cambra a la primera, segona i tercera legislatura.

Tal com els havia anunciat al començament, els propòs fer en aquests moments, un minut de silenci, en record del Sr. Andreu Mesquida, diputat d'aquesta cambra a la primera, segona i tercera legislatura.

(Pausa)

Moltes gràcies, diputats i diputades.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
